

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- Verordening (EG) nr. 503/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1
- Verordening (EG) nr. 504/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 286/1999 inzake de levering van granen als voedselhulp.... 3
- Verordening (EG) nr. 505/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 inzake de levering van witte suiker als voedselhulp 6
- Verordening (EG) nr. 506/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 340/1999 inzake de levering van granen als voedselhulp.... 9
- Verordening (EG) nr. 507/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp 12
- ★ Verordening (EG) nr. 508/1999 van de Commissie van 4 maart 1999 tot wijziging van de bijlagen I tot en met IV bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong 16
- ★ Verordening (EG) nr. 509/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot verlenging van de maximumtermijn voor het aanbrengen van oormerken bij bizons (van de soort *Bison bison* spp.) 53
- ★ Verordening (EG) nr. 510/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2848/98 in de sector ruwe tabak ten aanzien van de vaststelling van bepaalde termijnen, alsmede ten aanzien van de in bijlage II vastgestelde productiegebieden 54
- Verordening (EG) nr. 511/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloementeelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook 57

Prijs: 19,50 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 512/1999 van de Commissie van 8 maart 1999 tot schorsing van het preferentiële douanerecht en tot wederinvoering van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief bij invoer van veelbloemige anjers (tros) van oorsprong uit Israël..... 59

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

1999/183/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 20 mei 1998 betreffende mogelijke staatssteun van Duitsland voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten in Duitsland op grond van bestaande regionale steunregelingen (kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1712)..... 61**

1999/184/EGKS:

- * **Beschikking van de Commissie van 29 juli 1998 betreffende steunmaatregelen van Duitsland ten behoeve van de ondernemingen Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH voor 1996 en 1997 (kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2476)..... 74**

1999/185/EG, EGKS, Euratom:

- * **Besluit van de Commissie van 5 februari 1999 tot wijziging van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 februari, 1 maart, 1 april, 1 mei en 1 juni 1998 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die zijn tewerkgesteld in derde landen (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 458)..... 83**

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 503/1999 VAN DE COMMISSIE**van 8 maart 1999****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en
de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 8 maart 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	61,9
	204	45,1
	212	96,1
	624	174,5
	999	94,4
0707 00 05	052	118,3
	068	107,2
	999	112,8
0709 10 00	220	194,7
	999	194,7
0709 90 70	052	116,5
	204	122,8
	999	119,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	33,4
	204	41,1
	212	46,8
	600	50,0
	624	48,8
	999	44,0
0805 30 10	052	42,0
	600	58,5
	999	50,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	80,9
	060	36,7
	388	136,2
	400	81,2
	404	80,5
	508	71,6
	512	88,2
	528	101,6
	706	107,2
	720	97,6
	728	95,7
	999	88,9
	0808 20 50	052
388		73,8
400		79,8
512		64,6
528		70,9
624		72,6
999	83,8	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 504/1999 VAN DE COMMISSIE
van 8 maart 1999
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 286/1999 inzake de levering van granen als
voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke actie ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat in het raam van Verordening (EG) nr.
286/1999 van de Commissie⁽²⁾ een inschrijving is open-
gesteld voor de levering van granen als voedselhulp; dat

bepaalde punten van de bijlage bij die verordening, op
verzoek van de begunstigde, moeten worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 286/1999 wordt
vervangen door de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 34 van 9. 2. 1999, blz. 14.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Actie nr.:** 105/98
2. **Begunstigde** ⁽²⁾: CICR, 19, avenue de la Paix, CH-1202 Genève tel.: (41-22) 734 60 01; telex: 22269 CICR CH
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** ICRC Tbilissi, Dutu Megreli St. 1, 380003 Tbilissi Georgia. Tel: (7-8832) 93 55 11, fax: 93 55 20
4. **Land van bestemming:** Georgië
5. **Beschikbaar te stellen product:** meel van zachte tarwe
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 500
7. **Aantal partijen:** 1
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (II.B.1.a))
9. **Verpakking** ⁽⁷⁾: zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (2.2. B.2)
10. **Etikettering of merken** ⁽⁶⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (II.B.3 en IX.A.3.a))
 - Voor het merken te gebruiken taal: Engels
 - Bijkomende opschriften: „ICRC”
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
12. **Voorgescreven leveringsstadium:** franco bestemming ⁽⁸⁾
13. **Alternatief leveringsstadium:** franco laadhaven of af fabriek ⁽⁹⁾
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Plaats van bestemming:** ICRC warehouse, Castello St. 30A, 354341 Adler, Russian Federation. Tel: (7-8622) 97 40 60, fax: 44 13 34
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 11.4.1999
 - tweede termijn: 23.5.1999
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: 15 — 28.3.1999
 - tweede termijn: 26.4 — 9.5.1999
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
 - eerste termijn: 23.2.1999
 - tweede termijn: 23.3.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 5 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** ⁽¹⁾: Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie** ⁽⁴⁾: restitutie toepasselijk op 19.3.1999, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 429/1999 van de Commissie (PB L 52 van 27.2.1999, blz. 16)

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: André Debongnie (tel.: (32-2) 295 14 65) of Torben Vestergaard (tel.: (32-2) 299 30 50).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of met zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EG) nr. 259/98 van de Commissie (PB L 25 van 31.1.1998, blz. 39) is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 22 van deze bijlage.
- De aandacht van de leverancier wordt gevestigd op artikel 4, lid 1, laatste alinea, van genoemde verordening. De kopie van het certificaat wordt onmiddellijk ingediend zodra de uitvoeraangifte is aanvaard (fax: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering de volgende bescheiden voor:
- plantengezondheidscertificaat,
 - bewijs van beroking.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29 april 1991, bladzijde 1, wordt de tekst van punt II.B.3.c) gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁷) Het meel dient in papieren zakken met een netto-inhoud van 1 kg te worden verpakt. Het papier moet minimaal 80 g/m² wege en geschikt zijn om in contact te komen met voedingsmiddelen.
- De zakken moeten met maximaal 20 stuks tegelijk worden verpakt:
- a) ofwel in kunstfolie met een minimale dikte van 60 micron,
 - b) ofwel in een doos van golfkarton van hoge kwaliteit.
- In de offerte moet de soort buitenverpakking worden vermeld.
- Lijm die wordt gebruikt bij de vervaardiging of voor het dichtplakken van de verpakking, moet waterbestendig zijn. Indien plakband wordt gebruikt, moet het van een zodanige kwaliteit zijn dat het in een vochtige omgeving niet loslaat.
- (⁸) Onverminderd het bepaalde in artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2519/97 mogen gecharterde schepen niet voorkomen op een van de vier recentste kwartaallijsten van aangehouden voertuigen die overeenkomstig het Memorandum van overeenstemming van Parijs inzake toezicht door de havenstaat (Richtlijn 95/21/EG van de Raad — PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1) worden gepubliceerd.
- (⁹) In geval van een levering met aanvoer uitsluitend over land, is artikel 7, lid 7, onder e), van Verordening (EG) nr. 2519/97 (PB L 346 van 17.12.1997, blz. 23) van toepassing.
-

VERORDENING (EG) Nr. 505/1999 VAN DE COMMISSIE
van 8 maart 1999
inzake de levering van witte suiker als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de
landen en organisaties die in aanmerking komen voor
Gemeenschapssteun, en de algemene criteria voor het
vervoer van de voedselhulp na het FOB-stadium zijn vast-
gesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
hulp, aan bepaalde begunstigen witte suiker heeft toege-
wezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97
van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling
van algemene voorschriften op grond van Verordening
(EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling

van als communautaire voedselhulp te leveren
producten⁽²⁾; dat met name de leveringstermijnen en
-voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te
bepalen, dienen te worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in
de Gemeenschap witte suiker beschikbaar gesteld voor
levering aan de in de bijlage vermelde begunstigen met
inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en de in
de bijlage vermelde voorwaarden.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen
van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden.
Elk ander in zijn offerte gemaakt beding of voorbehoud is
nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van
de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17. 12. 1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Actie nr.:** 458/97 (A1); 459/97 (A2); 509/97 (A3)
2. **Begunstigde** ^(?): Euronaid, Postbus 12, 2501 CA Den Haag, Nederland
(tel.: (31-70) 330 57 57, telefax: 364 17 01, telex: 30960 EURON NL)
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
4. **Land van bestemming:** A1: Zambia; A2: Madagascar; A3: Zimbabwe
5. **Beschikbaar te stellen product:** witte suiker
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 68
7. **Aantal partijen:** 1 in 3 delen (A1: 18 ton; A2: 18 ton; A3: 32 ton)
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 [V.A.1]
9. **Verpakking** ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾: zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 [11.2.A 1.b), 2.b) en B.4]
10. **Etikettering of merken** ⁽⁶⁾: zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 [V.A.3]
 - Voor het merken te gebruiken taal: A1 + A3: Engels; A2: Frans
 - Bijkomende opschriften: —
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** in de Gemeenschap geproduceerde suiker in de zin van artikel 24, lid 1 bis, zesde alinea, van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad: A- of B-suiker (onder a) of b))
12. **Voorgescreven leveringsstadium:** franco laadhaven
13. **Alternatief leveringsstadium:** —
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Plaats van bestemming:** —
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 5 — 25.4.1999
 - tweede termijn: 19.4 — 9.5.1999
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: —
 - tweede termijn: —
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
 - eerste termijn: 23.3.1999
 - tweede termijn: 6.4.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** ⁽¹⁾:
Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel; alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04
22. **Uitvoerrestitutie** ⁽⁴⁾: periodieke restitutie van toepassing op witte suiker op 3.3.1999, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 400/1999 van de Commissie (PB L 49 van 25.2.1999, blz. 18)

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: Andre Debongnie (tel.: (32-2) 295 14 65) of Torben Vestergaard (tel.: (32-2) 299 30 50).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of met zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EG) nr. 259/98 van de Commissie (PB L 25 van 31.1.1998, blz. 39) is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 22 van deze bijlage.
- De aandacht van de leverancier wordt gevestigd op artikel 4, lid 1, laatste alinea, van genoemde verordening. De kopie van het certificaat wordt onmiddellijk ingediend zodra de uitvoeraangifte is aanvaard (fax: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering de volgende bescheiden voor:
- een gezondheidscertificaat.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29.4.1991 wordt de tekst van punt V.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁷) Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de leverancier 2 % lege zakken extra te leveren van dezelfde kwaliteit als die waarin het product zich bevindt; op deze lege zakken dient eveneens de vermelding voor te komen, gevolgd door een hoofdletter R.
- (⁸) De goederen worden verscheept in containers van 20 voet op de condities FCL/FCL.
- De leverancier draagt de kosten voor het leveren van de containers, gestapeld in de terminal van de laadhaven. De begunstigde neemt alle verdere laadkosten voor zijn rekening, inclusief de kosten voor het weghalen van de containers uit de terminal.
- De leverancier overhandigt aan de vertegenwoordiger van de begunstigde een paklijst met de volledige inhoud van elke container, met opgave van het aantal zakken per actienummer zoals aangegeven in het bericht van open aanbesteding.
- De leverancier moet elke container afsluiten met een genummerd slot (Oneseal, Sysko, Locktainer 180 of soortgelijke veiligheidssluiting) waarvan het nummer moet worden medegedeeld aan de vertegenwoordiger van de begunstigde.
- (⁹) De toepassing van het bepaalde in artikel 18, lid 2, onder a), tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 2103/77 van de Commissie (PB L 246 van 27.9.1977, blz. 12), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 260/96 (PB L 34 van 13.2.1996, blz. 16), is beslissend voor de vaststelling van de categorie van de suiker.
-

VERORDENING (EG) Nr. 506/1999 VAN DE COMMISSIE
van 8 maart 1999
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 340/1999 inzake de levering van granen als
voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke actie ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat in het raam van Verordening (EG) nr.
340/1999 van de Commissie⁽²⁾ een inschrijving is open-
gesteld voor de levering van granen als voedselhulp; dat

bepaalde punten van de bijlage bij die verordening, op
verzoek van de begunstigde, moeten worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 340/1999 wordt
vervangen door de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 41 van 16. 2. 1999, blz. 6.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Actie nr.:** 115/98 (A); 124/98 (B)
2. **Begunstigde** (²): World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: (39-6) 65 13 29 88; telefax: 65 13 28 44/3; telex: 626675 WFP I)
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
4. **Land van bestemming:** Somalië
5. **Beschikbaar te stellen product:** maïs
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 9 143
7. **Aantal partijen:** 1 in 2 delen (A1: 5 000 ton; A2: 4 130 ton)
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** (³) (⁴): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (II.A.1d)
9. **Verpakking** (⁵): zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (1.0, A 1.c), 2.c) en B.3)
10. **Etikettering of merken** (⁶): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (II.A.3)
 - Voor het merken te gebruiken taal: Engels
 - Bijkomende opschriften: —
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
12. **Voorgeschreven leveringsstadium:** franco laadhaven — fob gestuwd
13. **Alternatief leveringsstadium:** —
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Plaats van bestemming:** —
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoeroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 22.3 — 11.4.1999
 - tweede termijn: 12.4 — 2.5.1999
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: —
 - tweede termijn: —
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
 - eerste termijn: 2.3.1999
 - tweede termijn: 23.3.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 5 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** (¹): Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen telex: 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie** (⁴): restitutie toepasselijk op 19.3.1999, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 429/1999 van de Commissie (PB L 52 van 27.2.1999, blz. 16)

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: André Debongnie (tel.: (32-2) 295 14 65) of Torben Vestergaard (tel.: (32-2) 299 30 50).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EG) nr. 259/98 van de Commissie (PB L 25 van 31.1.1998, blz. 39) is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 22 van deze bijlage.
- De aandacht van de leverancier wordt gevestigd op artikel 4, lid 1, laatste alinea, van genoemde verordening.
- De kopie van het certificaat wordt onmiddellijk ingediend zodra de uitvoeraangifte is aanvaard (fax: (32-2) 296 20 05).
- (⁵) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een plantengezondheidscertificaat voor.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29 april 1991 wordt de tekst van punt II.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁷) Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de leverancier 2 % lege zakken extra te leveren van dezelfde kwaliteit als die waarin het product zich bevindt; op deze lege zakken dient eveneens de vermelding voor te komen, gevolgd door een hoofdletter R.
-

VERORDENING (EG) Nr. 507/1999 VAN DE COMMISSIE
van 8 maart 1999
inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de
landen en organisaties die in aanmerking komen voor
Gemeenschapssteun, en de algemene criteria voor het
vervoer van de voedselhulp na het fob-stadium zijn vast-
gesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
hulp, aan bepaalde begunstigten plantaardige olie heeft
toegewezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97
van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling
van algemene voorschriften op grond van Verordening
(EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling
van als communautaire voedselhulp te leveren
producten⁽²⁾; dat met name de leveringstermijnen en
-voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te
bepalen, dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat voor een bepaalde partij, met het oog op
de uitvoering van deze leveringen, voor de inschrijvers in
de mogelijkheid moet worden voorzien om hetzij kool-

zaadolie, hetzij zonnebloemolie aan te schaffen; dat de
levering van elke partij zal worden toegewezen aan de
inschrijver met het meest gunstige bod,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in
de Gemeenschap plantaardige olie beschikbaar gesteld
voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigten
met inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en
de in de bijlage vermelde voorwaarden.

De levering heeft betrekking op de beschikbaarstelling
van in de Gemeenschap geproduceerde plantaardige olie,
die voor partij A niet is vervaardigd en/of verpakt in het
kader van actieve veredeling.

Voor partij A hebben de offertes betrekking op hetzij
koolzaadolie, hetzij zonnebloemolie. Een offerte is slechts
geldig wanneer er nauwkeurig in is aangegeven voor welk
type olie zij geldt.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen
van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden.
Elk ander in zijn offerte gemaakt beding of voorbehoud is
nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van
de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17. 12. 1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Actie nr.:** 450/97 (A1); 456/97 (A2); 457/97 (A3)
2. **Begunstigde** (²): Euronaid, Postbus 12, 2501 CA Den Haag, Nederland
(tel.: (31-70) 33 05 757; telefax: 36 41 701; telex: 30960 EURON NL)
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
4. **Land van bestemming:** A1: Pakistan; A2: Zambia; A3: Zimbabwe
5. **Beschikbaar te stellen product:** plantaardige olie: hetzij geraffineerde koolzaadolie, hetzij geraffineerde zonnebloemolie
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 673
7. **Aantal partijen:** 1 in 3 delen (A1: 480 ton; A2: 180 ton; A3: 13 ton)
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** (³) (⁴) (⁵): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (III.A.1.a) of b)
9. **Verpakking** (⁶): zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (10.4 A, B en C.2)
10. **Etikettering of merken** (⁷): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (III.A.3)
 - Voor het merken te gebruiken taal: Engels
 - Bijkomende opschriften: —
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde plantaardige olie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Voorgescreven leveringsstadium:** franco laadhaven
13. **Alternatief leveringsstadium:** —
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Plaats van bestemming:** —
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 19.4 — 9.5.1999
 - tweede termijn: 3 — 23.5.1999
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: —
 - tweede termijn: —
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, plaatselijke tijd Brussel):**
 - eerste termijn: 23.3.1999
 - tweede termijn: 6.4.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** (¹): Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie:** —

PARTIJ B

1. **Actie nr.:** 305/97
2. **Begunstigde** (°): Euronaid, Postbus 12, 2501 CA Den Haag, Nederland
(tel.: (31-70) 33 05 757; telefax: (31-70) 36 41 701; telex: 30960 EURON NL)
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
4. **Land van bestemming:** Niger
5. **Beschikbaar te stellen product:** geraffineerde sojaolie
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 90
7. **Aantal partijen:** 1
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** (°) (°) (°): —
9. **Verpakking** (°): zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (10.4 A, B en C.2)
10. **Etikettering of merken** (°): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (III.A.3)
 - Voor het merken te gebruiken taal: Frans
 - Bijkomende opschriften: —
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
12. **Voorgeschreven leveringsstadium:** franco laadhaven
13. **Alternatief leveringsstadium:** —
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Plaats van bestemming:** —
 - doorgangshaven of transitpakhuis: —
 - vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
 - eerste termijn: 12.4 — 2.5.1999
 - tweede termijn: 26.4 — 16.5.1999
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
 - eerste termijn: —
 - tweede termijn: —
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, plaatselijke tijd Brussel):**
 - eerste termijn: 23.3.1999
 - tweede termijn: 6.4.1999
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 EUR/ton
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** (°): Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel (alleen op nummer: tlx: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04)
22. **Uitvoerrestitutie:** —

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: André Debongnie (tel.: (32-2) 295 14 65) of Torben Vestergaard (tel.: (32-2) 299 30 50).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of met zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheidscertificaat voor.
- (⁵) In afwijking van PB C 114 van 29.4.1991 wordt de tekst van punt III.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁶) Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is aangegeven voor welk type olie zij geldt.
- (⁷) De goederen worden verscheept in containers van 20 voet op de condities FCL/FCL (elke container moet een netto-inhoud van ten hoogste 15 ton hebben).
- De leverancier draagt de kosten voor het leveren van de containers, gestapeld in de terminal van de laadhaven. De begunstigde neemt alle verdere laadkosten voor zijn rekening, inclusief de kosten voor het weghalen van de containers uit de terminal.
- De leverancier overhandigt aan de vertegenwoordiger van de begunstigde een paklijst met de volledige inhoud van elke container, met opgave van het aantal blikken per actienummer zoals aangegeven in het bericht van inschrijving.
- De leverancier moet elke container afsluiten met een genummerd slot (Oneseal, Sysko, Locktainer 180 of een soortgelijke veiligheidssluiting), waarvan het nummer moet worden meegedeeld aan de vertegenwoordiger van de begunstigde.
- (⁸) Geraffineerde sojaolie die aan de volgende voorwaarden voldoet:
- uiterlijk bij omgevingstemperatuur: klaar en blinkend,
 - smaak en geur: neutraal,
 - vrije vetzuren: maximaal 0,1 %,
 - water en onzuiverheden: maximaal 0,05 %,
 - kleur, Lovibond 5 1/4" (rood/geel); maximaal 1,5/15,
 - peroxidegetal (meq/kg): maximaal 2,
 - soortelijk gewicht bij 20 °C: 0,91-0,93 g/cm³,
 - brekingsindex bij 20 °C: 1,470-1,476,
 - joodgetal (Wijs): 125-140 g/100 g.
-

VERORDENING (EG) Nr. 508/1999 VAN DE COMMISSIE

van 4 maart 1999

tot wijziging van de bijlagen I tot en met IV bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprongDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van
26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot
vaststelling van maximumwaarden voor residuen van
geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levens-
middelen van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2728/98 van de Commissie ⁽²⁾,
inzonderheid op de artikelen 6, 7 en 8,Overwegende dat de bijlagen sedert de vaststelling van de
verordening bij herhaling zijn gewijzigd; dat zij talrijk en
ingewikkeld zijn en over verschillende publicatiebladen
verspreid, zodat zij moeilijk hanteerbaar zijn geworden
waardoor de voor elke wettelijke regeling noodzakelijke
duidelijkheid ontbreekt; dat derhalve tot codificatie moet
worden overgegaan om de benaming of de chemische
formule van bepaalde toevoegingsmiddelen te preciserenof te rectificeren en om een aantal materiële fouten te
corrigeren;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Comité voor geneesmiddelen voor diergenees-
kundig gebruik,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De bijlagen I tot en met IV bij Verordening (EEG) nr.
2377/90 worden gewijzigd zoals bepaald in de bijlagen bij
deze verordening.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de zestigste dag
volgende op die van haar bekendmaking in het *Publica-
tieblad van de Europese Gemeenschappen*.Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 maart 1999.

Voor de Commissie
Martin BANGEMANN
Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1.⁽²⁾ PB L 343 van 18. 12. 1998, blz. 8.

BIJLAGE I

LIJST VAN FARMACOLOGISCH WERKZAME SUBSTANTIES WAARVOOR MAXIMUMWAARDEN VOOR RESIDUEN ZIJN VASTGESTELD

1. Infectiewerende middelen
 1.1. Chemotherapeutica
 1.1.1. Sulfonamiden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Alle stoffen van de sulfonamidegroep	Oorspronkelijk geneesmiddel	Alle voedselproducerende soorten Runderen, schapen, geiten	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	Het totale gehalte aan residuen van alle stoffen van de sulfonamidegroep mag niet meer bedragen dan 100 µg/kg

- 1.1.2. Diaminopyrimidinederivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Baquiloprim	Baquiloprim	Runderen Varkens	10 µg/kg 300 µg/kg 150 µg/kg 30 µg/kg 40 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vetweefsel Lever Nieren Melk Huid + vetweefsel Lever Nieren	
Trimethoprim	Trimethoprim	Runderen Varkens Paardachtigen	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren Spier Vetweefsel Lever Nieren	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
		Pluimvee Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren Vis	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren Spier en huid in natuurlijke verhoudingen	

1.2. Antibiotica

1.2.1. Penicillines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Amoxicilline	Amoxicilline	Alle voedselproducerende soorten	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Ampicilline	Ampicilline	Alle voedselproducerende soorten	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Benzylpenicilline	Benzylpenicilline	Alle voedselproducerende soorten	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Cloxacilline	Cloxacilline	Alle voedselproducerende soorten	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Dicloxacilline	Dicloxacilline	Alle voedselproducerende soorten	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Oxacilline	Oxacilline	Alle voedselproducerende soorten	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Penethamaat	Benzylpenicilline	Runderen	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	

1.2.2. Cefalosporines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Cefazolin	Cefazolin	Runderen, schapen, geiten	50 µg/kg	Melk	
Cefquinome	Cefquinome	Runderen	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	

1.2.3. Quinolones

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Danofloxacin	Danofloxacin	Runderen Niet te gebruiken bij dieren die melk voor menselijke consumptie produceren Kippen Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren	200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	
Difloxacine	Difloxacine	Kippen, kalkoenen	300 µg/kg 400 µg/kg 1 900 µg/kg 600 µg/kg	Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	
Enrofloxacin	Totaalgehalte van enrofloxacin en ciprofloxacin	Runderen Konijnen Varkens Pluimvee Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren	100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Sarafloxacin	Sarafloxacin	Kippen Zalmachtigen	10 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Huid + vetweefsel Lever Spier en huid in natuurlijke verhoudingen	

1.2.4. Macroliden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Spiramycin	Totaalgehalte van spiramycin en neospiramycin	Runderen Kippen	200 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Spier Huid + vetweefsel Lever	
Tilmicosine	Tilmicosine	Runderen, schapen, varkens Schapen Kippen	50 µg/kg 50 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 50 µg/kg 75 µg/kg 75 µg/kg 1 000 µg/kg 250 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren
Tylosine	Tylosine A	Runderen	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
		Varkens	100 µg/kg 100 µg/kg	Spier Huid + vetweefsel	
		Pluimvee Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	

1.2.5. Florfenicol en verwante stoffen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Florfenicol	Totaalgehalte aan Florfenicol en metabolieten uitgedrukt in Florfenicolamine	Runderen	200 µg/kg 3 000 µg/kg 300 µg/kg	Spier Lever Nieren	
Thiamphenicol	Thiamphenicol	Runderen Kippen Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	

1.2.6. Tetracyclines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Chloortetracycline	Som van oorspronkelijk geneesmiddel en zijn 4-epimeer	Alle voedselproducerende soorten	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Spier Lever Nieren Melk Eieren	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Doxycycline	Doxycycline	Runderen Niet te gebruiken bij dieren die melk voor menselijke consumptie produceren Varkens Pluimvee Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg	Spier Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	
Oxytetracycline	Som van oorspronkelijk geneesmiddel en zijn 4-epimeer	Alle voedselproducerende soorten	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Spier Lever Nieren Melk Eieren	
Tetracycline	Som van oorspronkelijk geneesmiddel en zijn 4-epimeer	Alle voedselproducerende soorten	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Spier Lever Nieren Melk Eieren	

1.2.7. Ansamycines met een naftaleenring

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Rifaximine	Rifaximine	Runderen	60 µg/kg	Melk	

1.2.8. Pleuromutilinen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Valnemuline	Valnemuline	Varkens	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Spier Lever Nieren	

2. Antiparasitaire middelen

2.1. Geneesmiddelen tegen endoparasieten

2.1.1. Salicylaniliden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Closantel	Closantel	Runderen	1 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Spier Vetweefsel	
		Schapen	1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 1 500 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 5 000 µg/kg	Lever Nieren Spier Vetweefsel Lever Nieren	

2.1.2. Tetra-hydro-imidazoles (imidazolthiazoles)

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Levamisol	Levamisol	Runderen, schapen, varkens, pluimvee	10 µg/kg 10 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren	

2.1.3. Benzimidazolen en pro-benzimidazolen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Albendazole	Totaalgehalte aan albendazolsulfoxide, albendazolsulfon en albendazol-2-aminosulfon, uitgedrukt als albendazole	Runderen, schapen	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Febantel	Totaal van extraheerbare residuen die geoxideerd kunnen worden tot oxfendazol-sulfon	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, paardachtigen	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Fenbendazole	Totaal van extraheerbare residuen die geoxideerd kunnen worden tot oxfendazol-sulfon	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, paardachtigen	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	
Flubendazol	Som van flubendazol en (2-amino 1H-benzimidazol-5-yl) (4fluorophenyl) methanone Flubendazol	Varkens, kippen, wild gevogelte Kippen	50 µg/kg 50 µg/kg 400 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren Eieren	
Oxfendazole	Totaal van extraheerbare residuen die geoxideerd kunnen worden tot oxfendazol-sulfon	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, paardachtigen	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	
Oxibendazole	Oxibendazol	Varkens	100 µg/kg 500 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	
Thiabendazole	Som van thiabendazol en 5-hydroxythiabendazol	Runderen	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Triclabendazool	Som van de extraheerbare residuen die tot ketotriclabendazool geoxideerd kunnen worden	Runderen, schapen	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Spier Lever Nieren	Niet te gebruiken bij dieren die melk voor menselijke consumptie produceren

2.2. Geneesmiddelen tegen ectoparasieten

2.2.1. Organofosfaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Diazinon	Diazinon	Runderen, schapen, geiten Runderen, varkens, schapen, geiten	20 µg/kg 20 µg/kg 700 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	

2.2.2. Formamidines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Amitraz	Som van amitraz en alle metabolieten die 2,4-DMA als groep bevatten, uitgedrukt als amitraz	Runderen Schapen Varkens	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Vetweefsel Lever Nieren Melk Vetweefsel Lever Nieren Melk Huid + vetweefsel Lever Nieren	

2.2.3. Pyrethroiden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Flumethrine	Flumethrine (som van alle trans-Z-isomeren)	Runderen	10 µg/kg 150 µg/kg 20 µg/kg 10 µg/kg 30 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	

2.3. Geneesmiddelen tegen endo- en ectoparasieten

2.3.1. Avermectines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximum waarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Abamectin	Avermectin B1a	Runderen	10 µg/kg 20 µg/kg	Vetweefsel Lever	
Doramectin	Doramectin	Runderen Varkens, schapen	10 µg/kg 150 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 30 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Spier Vetweefsel Lever Nieren	Niet te gebruiken bij runderen die melk voor menselijke consumptie produceren Niet te gebruiken bij schapen die melk voor menselijke consumptie produceren
Eprinomectin	Eprinomectin B1a	Runderen	30 µg/kg 30 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	
Ivermectin	22, 23-Dihydro-avermectin B1a	Runderen Varkens, schapen, paardachtigen Rood wild, inclusief rendieren	40 µg/kg 100 µg/kg 20 µg/kg 15 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 20 µg/kg	Vetweefsel Lever Vetweefsel Lever Spier Vetweefsel Lever Nieren	
Moxidectin	Moxidectin	Runderen, schapen	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren	

2.4. Geneesmiddelen tegen protozoona

2.4.1. Triazinederivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Toltrazuril	Toltrazuril-sulfon	Kippen	100 µg/kg	Spier	Niet te gebruiken bij dieren die eieren voor menselijke consumptie produceren
			200 µg/kg	Huid + vetweefsel	
			600 µg/kg	Lever	
		Kalkoenen	400 µg/kg	Nieren	
			100 µg/kg	Spier	
			200 µg/kg	Huid + vetweefsel	
600 µg/kg	Lever				
400 µg/kg	Nieren				

3. Stoffen die inwerken op het zenuwstelsel

3.1. Stoffen die inwerken op het centrale zenuwstelsel

3.1.1. Butyrofenon tranquillizers

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Azaperon	Totaalgehalte van azaperon en azaperol	Varkens	100 µg/kg	Spier	
			100 µg/kg	Huid + vetweefsel	
			100 µg/kg	Lever	
			100 µg/kg	Nieren	

3.2. Stoffen die inwerken op het autonome zenuwstelsel

3.2.1. Antiadrenergica

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Carazolol	Carazolol	Varkens	5 µg/kg	Spier	
			5 µg/kg	Huid + vetweefsel	
			25 µg/kg	Lever	
			25 µg/kg	Nieren	

4. Anti-inflammatoire middelen
 4.1. Niet-steroidale anti-inflammatoire middelen
 4.1.1. Arylpropionzuurderivaat

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Vedaprofen	Vedaprofen	Paardachtigen	50 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren	

- 4.1.2. Derivaten van de fenamatengroep

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Tolfenaminezuur	Tolfenaminezuur	Runderen Varkens	50 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg	Spier Lever Nieren Melk Spier Lever Nieren	

5. Corticoïden
 5.1. Glucocorticoïden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Dexamethasone	Dexamethasone	Runderen Runderen, varkens, paardachtigen	0,3 µg/kg 0,75 µg/kg 2 µg/kg 0,75 µg/kg	Melk Spier Lever Nieren	

BIJLAGE II

LIJST VAN SUBSTANTIES WAARVOOR GEEN MAXIMUMWAARDEN VOOR RESIDUEN GELDEN

1. Anorganische stoffen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Aluminiumdistearaat	Alle voedselproducerende soorten	
Aluminiumhydroxidacetaat	Alle voedselproducerende soorten	
Aluminiumfosfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Aluminiumtristearaat	Alle voedselproducerende soorten	
Ammoniumchloride	Alle voedselproducerende soorten	
Bismutsubcarbonaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Bismutsubgallaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Bismutsubnitraat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Bismutsubsalicylaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Boorzuur en boraten	Alle voedselproducerende soorten	
Bromide, natriumzout	Alle voedselproducerende zoogdieren	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Calciumacetaat Calciumbenzoaat Calciumcarbonaat Calciumchloride Calciumfosfaat Calciumgluconaat Calciumhydroxide Calciumhypofosfiet Calciummalaat Calciumoxide Calciumpolyfosfaten Calciumpropionaat Calciumsilicaat Calciumstearaat Calciumsulfaat	Alle voedselproducerende soorten	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Calcium glucoheptonaat	Alle voedselproducerende soorten	
Calcium gluconoglucoheptonaat	Alle voedselproducerende soorten	
Calcium gluconolactaat	Alle voedselproducerende soorten	
Calcium glutamaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kobaltcarbonaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kobaltdichloride	Alle voedselproducerende soorten	
Kobaltgluconaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kobaltoxide	Alle voedselproducerende soorten	
Kobaltsulfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kobalttrioxide	Alle voedselproducerende soorten	
Koperchloride	Alle voedselproducerende soorten	
Kopergluconaat	Alle voedselproducerende soorten	
Koperheptonaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kopermethionaat	Alle voedselproducerende soorten	
Koperoxide	Alle voedselproducerende soorten	
Kopersulfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Dikoperoxide	Alle voedselproducerende soorten	
Zoutzuur	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Waterstofperoxide	Alle voedselproducerende soorten	
Jood en joodverbindingen met inbegrip van — natrium- en kaliumjodide — natrium- en kaliumjodaat — jodoforen met inbegrip van polyvinylpyrrolidonejood	Alle voedselproducerende soorten	
IJzerdichloride	Alle voedselproducerende soorten	
IJzersulfaat	Alle voedselproducerende soorten	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Magnesium Magnesiumsulfaat Magnesiumhydroxide Magnesiumstearaat Magnesiumglutamaat Magnesiumorotaat Magnesiumaluminiumsilicaat Magnesiumoxide Magnesiumcarbonaat Magnesiumfosfaat Magnesiumglycerofosfaat Magnesiumaspartaat Magnesiumcitraat Magnesiumacetaat Magnesiumtrisilicaat	Alle voedselproducerende soorten	
Nikkelgluconaat	Alle voedselproducerende soorten	
Nikkelsulfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kalium-DL-aspartaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kaliumglucuronaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kaliumglycerofosfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Kaliumnitraat	Alle voedselproducerende soorten	
Kaliumsenaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumchloriet	Runderen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Natriumdichloorisocyanuraat	Runderen, schapen, geiten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Natriumhypofosfide	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumsenaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumseleniet	Alle voedselproducerende soorten	
Zwavel	Runderen, varkens, schapen, geiten, paardachtigen	
Zinkacetaat Zinkchloride Zinkgluconaat Zinkoleaat Zinkstearaat	Alle voedselproducerende soorten	

2. Organische stoffen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
17 β -Oestradiol	Alle voedselproducerende zoogdieren	Slechts voor therapeutisch en zootechnisch gebruik
2-Aminoethanol	Alle voedselproducerende soorten	
2-Aminoethyl-dihydrogeenfosfaat	Alle voedselproducerende soorten	
2-Pyrrolidon	Alle voedselproducerende soorten	In parenterale doses tot 40 mg/kg lg
8-Hydroxyquinoline	Alle voedselproducerende zoogdieren	Uitsluitend voor uitwendig gebruik bij pasgeboren dieren
Acetyl cysteïne	Alle voedselproducerende soorten	
Alfacalcidol	Runderen	Uitsluitend voor koeien rond het tijdstip van afkalven
Alfaprostol	Konijnen Runderen, varkens, paardachtigen	
Bacitracine	Runderen	Uitsluitend voor intramammair gebruik bij melkgevende koeien en voor alle weefsels (behalve melk)
Benzalkoniumchloride	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor gebruik als excipiënt in een concentratie van maximaal 0,05 %
Benzocaine	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor gebruik als anestheticum
Benzylalcohol	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Betaïne	Alle voedselproducerende soorten	
Bronopol	Zalmachtigen	Uitsluitend voor gebruik op gekweekte viseieren (bevrucht)
Brotizolam	Runderen	Slechts voor therapeutisch gebruik
Buserelin	Alle voedselproducerende soorten	
Butorphanoltartraat	Paardachtigen	Uitsluitend voor intraveneuze toediening
Butyl-4-hydroxybenzoaat	Alle voedselproducerende soorten	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Butylscopolaminebromide	Alle voedselproducerende soorten	
Cafeïne	Alle voedselproducerende soorten	
Carbetocin	Alle voedselproducerende zoogdieren	
Cefazolin	Runderen Schapen, geiten	Uitsluitend voor intramammair gebruik — behalve als de uier als voeding voor de mens kan worden gebruikt
Cetostearylalcohol	Alle voedselproducerende soorten	
Cetrimide	Alle voedselproducerende soorten	
Chloorhexidine	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Chloorokresol	Alle voedselproducerende soorten	
Clazuril	Duif	
Cloprostenol	Runderen, varkens, paardachtigen	
Coco-alkyldimethylbetaïnes	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Corticotrofine	Alle voedselproducerende soorten	
D-Phe6-luteïniserend-hormon-releasing-hormon	Alle voedselproducerende soorten	
Dembrexine	Paardachtigen	
Denaverinehydrochloride	Runderen	
Detomidine	Runderen, paardachtigen	Slechts voor therapeutisch gebruik
Diclazuril	Schapen	Uitsluitend voor orale toediening aan lammeren
Diethylftalaat	Alle voedselproducerende soorten	
Diethyleenglycolmonoethylether	Runderen, varkens	
Dimangaantrioxide	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Dimethylftalaat	Alle voedselproducerende soorten	
Dinoprost	Alle voedselproducerende zoogdieren	
Dinoprost-tromethamine	Alle voedselproducerende zoogdieren	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Diprophylline	Alle voedselproducerende soorten	
Etamiphyllinecamsylaate	Alle voedselproducerende soorten	
Ethanol	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Ethylactaat	Alle voedselproducerende soorten	
Etiproston-tromethamine	Runderen, varkens	
Fertirelinactaat	Runderen	
Flumethrine	Bijen (Honing)	
Folinezuur	Alle voedselproducerende soorten	
Glycerolformal	Alle voedselproducerende soorten	
Gonadotrophin releasing hormone	Alle voedselproducerende soorten	
Heptaminol	Alle voedselproducerende soorten	
Hesperidine	Paardachtigen	
Hesperidinemethylchalcon	Paardachtigen	
Hexetidine	Paardachtigen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Human chorion gonadotrophin	Alle voedselproducerende soorten	
Human menopausal urinary gonadotrophin	Runderen	
Hydrocortison	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Organische joodverbindingen: — jodoform	Alle voedselproducerende soorten	
Isobutaan	Alle voedselproducerende soorten	
Isoflurane	Paardachtigen	Uitsluitend voor gebruik als anestheticum
Isoxsuprine	Runderen, paardachtigen	Alleen voor therapeutisch gebruik toegelaten volgens Richtlijn 96/22/EG van de Raad (PB L 125 van 23. 5. 1996, blz. 3)
Ketamine	Alle voedselproducerende soorten	
Ketanserintartraat	Paardachtigen	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Ketoprofen	Runderen, varkens, paardachtigen	
L-wijnsteenzuur en zijn mono- en di-basische natrium-, kalium- en calciumzouten	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Melkzuur	Alle voedselproducerende soorten	
Lecirelin	Runderen, paardachtigen, konijnen	
Lobeline	Alle voedselproducerende soorten	
Luprostiol	Alle zoogdieren	
Appelzuur	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Mangaancarbonaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaanchloride	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaanguconaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaanglycerofosfaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaanoxide	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaanpidolaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaanribonucleaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mangaansulfaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor oraal gebruik
Mecillinam	Runderen	Uitsluitend voor intra-uterien gebruik
Medroxyprogesteronacetaat	Schapen	Alleen voor intravaginaal gebruik voor zoötechnische doeleinden
Melatonine	Schapen, geiten	
Menadion	Alle voedselproducerende soorten	
Menbuton	Runderen, schapen, geiten, varkens, paardachtigen	
Menthol	Alle voedselproducerende soorten	
Methylnicotinaat	Runderen, paardachtigen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Minerale koolwaterstoffen met lage tot hoge viscositeit met inbegrip van mikrokristallijne was, ongeveer C10-C60: alifatische, vertakte alifatische en alicyclische verbindingen	Alle voedselproducerende soorten	Met uitsluiting van aromatische en onverzadigde verbindingen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
N-butaan	Alle voedselproducerende soorten	
N-butanol	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Natamycine	Runderen, paardachtigen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Neostigmine	Alle voedselproducerende soorten	
Nicoboxil	Paardachtigen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Nonivamide	Paardachtigen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Oleyloleaat	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Oxytocine	Alle voedselproducerende zoogdieren	
Pancreatine	Alle voedselproducerende zoogdieren	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Papaïne	Alle voedselproducerende soorten	
Papaverine	Runderen	Alleen pasgeboren kalveren
Per-azijnzuur	Alle voedselproducerende soorten	
Fenol	Alle voedselproducerende soorten	
Phloroglucinol	Alle voedselproducerende soorten	
Fytomenadion	Alle voedselproducerende soorten	
Policresulen	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Polyethyleenglycol-15-hydroxystearaat	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Polyethyleenglycol-7-glyceryl-cocoaat	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Polyethyleenglycolstearaten met 8-40-oxyethyleen-eenheden	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Glycosaminoglycaan-polysulfaat	Paardachtigen	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Praziquantel	Schapen Paardachtigen	Alleen voor gebruik bij niet-melkgevende schapen
Pregnant Mare Serum Gonadotrophin	Alle voedselproducerende soorten	
Prethcamide (crotetamide en cropropamide)	Alle voedselproducerende zoogdieren	
Procaine	Alle voedselproducerende soorten	
Propaan	Alle voedselproducerende soorten	
Propyleenglycol	Alle voedselproducerende soorten	
Quatresine	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor gebruik als conserveermiddel in een concentratie van maximaal 0,5 %
R-Cloprostenol	Runderen, varkens, paardachtigen	
Rifaximine	Alle voedselproducerende zoogdieren Runderen	Uitsluitend voor uitwendig gebruik Uitsluitend voor intramammair gebruik — behalve als de uier als voeding voor de mens kan worden gebruikt
Romifidine	Paardachtigen	Slechts voor therapeutisch gebruik
Natrium-2-methyl-2-fenoxypropanoaat	Runderen, varkens, geiten, paardachtigen	
Natriumbenzyl-4-hydroxybenzoaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumbutyl-4-hydroxybenzoaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumcetostearyl-sulfaat	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Somatosalm	Zalm	
Tanninum	Alle voedselproducerende soorten	
Tau fluvalinaat		
Terpinehydraat	Runderen, varkens, schapen, geiten	
Tetracaine	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor gebruik als anestheticum

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Theobromine	Alle voedselproducerende soorten	
Teophylline	Alle voedselproducerende soorten	
Thiomersal	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor gebruik als conserveermiddelen in vaccins van meerdere doses in een concentratie van maximaal 0,02 %
Thymol	Alle voedselproducerende soorten	
Timerfonaat	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor gebruik als conserveermiddelen in vaccins van meerdere doses in een concentratie van maximaal 0,02 %
Trimethylphloroglucinol	Alle voedselproducerende soorten	
Vitamine D	Alle voedselproducerende soorten	
Alcoholia lanæ	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik

3. Stoffen waarvan algemeen wordt erkend dat ze onschadelijk zijn

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Alsemextract	Alle voedselproducerende soorten	
Acetylmethionine	Alle voedselproducerende soorten	
Aluminiumhydroxide	Alle voedselproducerende soorten	
Aluminiummonostearaat	Alle voedselproducerende soorten	
Ammoniumsulfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Benzylbenzoaat	Alle voedselproducerende soorten	
Benzyl-p-hydroxybenzoaat	Alle voedselproducerende soorten	
Calciumborogluconaat	Alle voedselproducerende soorten	
Calciumcitraat	Alle voedselproducerende soorten	
Kamfer	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Kardamonextract	Alle voedselproducerende soorten	
Diethylsebaaat	Alle voedselproducerende soorten	
Dimethicon	Alle voedselproducerende soorten	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Dimethylacetamide	Alle voedselproducerende soorten	
Dimethylsulfoxide	Alle voedselproducerende soorten	
Epinefrine	Alle voedselproducerende soorten	
Ethyleleaat	Alle voedselproducerende soorten	
Ethyleendeniaminetetraacetaat en zouten	Alle voedselproducerende soorten	
Eucalyptol	Alle voedselproducerende soorten	
Follikelstimulerend hormoon (natuurlijk FSH van alle soorten en de synthetische analogen)	Alle voedselproducerende soorten	
Formaldehyde	Alle voedselproducerende soorten	
Mierenzuur	Alle voedselproducerende soorten	
Gluteraldehyde	Alle voedselproducerende soorten	
Guajacol	Alle voedselproducerende soorten	
Heparine en zouten	Alle voedselproducerende soorten	
Humaan chorion gonadotropine (natuurlijk HCG en de synthetische analogen)	Alle voedselproducerende soorten	
Ammoniumijzercitraat	Alle voedselproducerende soorten	
IJzerdextraan	Alle voedselproducerende soorten	
IJzerglucoheptonaat	Alle voedselproducerende soorten	
Isopropanol	Alle voedselproducerende soorten	
Lanoline	Alle voedselproducerende soorten	
Luteïniserend hormoon (natuurlijk LH van alle soorten en de synthetische analogen)	Alle voedselproducerende soorten	
Magnesiumchloride	Alle voedselproducerende soorten	
Magnesiumgluconaat	Alle voedselproducerende soorten	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Magnesiumhypofosfiet	Alle voedselproducerende soorten	
Mannitol	Alle voedselproducerende soorten	
Methylbenzoaat	Alle voedselproducerende soorten	
Monothioglycerol	Alle voedselproducerende soorten	
Montanide	Alle voedselproducerende soorten	
Myglyol	Alle voedselproducerende soorten	
Orgoteine	Alle voedselproducerende soorten	
Poloxaleen	Alle voedselproducerende soorten	
Poloxameer	Alle voedselproducerende soorten	
Polyethyleenglycol (molecuulmassa tussen 200 en 10 000)	Alle voedselproducerende soorten	
Polysorbaat 80	Alle voedselproducerende soorten	
Serotonine	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumchloride	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumcromoglycaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumdioctylsulfosuccinaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumformaldehydesulfoxylaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumlaurylsulfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumpyrosulfiet	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumstearaat	Alle voedselproducerende soorten	
Natriumthiosulfaat	Alle voedselproducerende soorten	
Tragacanth	Alle voedselproducerende soorten	
Ureum	Alle voedselproducerende soorten	
Zinkoxide	Alle voedselproducerende soorten	
Zinksulfaat	Alle voedselproducerende soorten	

4. Stoffen die in homeopathische diergeneesmiddelen worden gebruikt

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Iedere stof die in homeopathische diergeneesmiddelen wordt gebruikt, mits haar concentratie in het product niet hoger is dan één deel per 10 000	Alle voedselproducerende soorten	

5. Stoffen die als levensmiddelenadditieven in voor consumptie door de mens bestemde voedingsmiddelen worden gebruikt

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Stoffen met een E-nummer	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend stoffen die als additieven in voor consumptie door de mens bestemde voedingsmiddelen zijn toegelaten, met uitzondering van de in bijlage III, deel C, van Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 61 van 18. 3. 1995, blz. 1) opgenomen conserveermiddelen

6. Plantaardige substanties

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Angelicae radix aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Anisi aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Balsamum peruvianum	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Carvi aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Caryophylli aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Chrysanthemi cinerariifolii flos	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Cinnamomi cassiae aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Cinnamomi ceylanici aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Citri aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Citronellae aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Coriandri aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Echinacea purpurea	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Eucalypti aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Foeniculi aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Hamamelis virginiana	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Hyperici oleum	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Lespedeza capitata	Alle voedselproducerende soorten	
Lini oleum	Alle voedselproducerende soorten	
Majoranae herba	Alle voedselproducerende soorten	
Matricariae flos	Alle voedselproducerende soorten	
Medicago sativa extractum	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Melissae folium	Alle voedselproducerende soorten	
Menthae piperitae aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Millefolii herba	Alle voedselproducerende soorten	
Myristicae aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	Alleen voor gebruik bij pasgeboren dieren
Oxidatieproducten van Terebinthinae oleum	Runderen, varkens, schapen, geiten	
Pyrethrumextract	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Quercus cortex	Alle voedselproducerende soorten	
Quillaja saponine	Alle voedselproducerende soorten	
Ricini oleum	Alle voedselproducerende soorten	Voor gebruik als excipiënt
Rosmarini aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Rosmarini folium	Alle voedselproducerende soorten	
Salviae folium	Alle voedselproducerende soorten	
Sambuci flos	Alle voedselproducerende soorten	
Sinapis nigrae semen	Alle voedselproducerende soorten	
Terebinthinae aetheroleum rectificatum	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten	Overige bepalingen
Terebinthinae laricina	Alle voedselproducerende soorten	Uitsluitend voor uitwendig gebruik
Thymi aetheroleum	Alle voedselproducerende soorten	
Tiliae flos	Alle voedselproducerende soorten	
Urticae herba	Alle voedselproducerende soorten	

BIJLAGE III

LIJST VAN IN GENEESMIDDELEN VOOR DIERGENEESKUNDIG GEBRUIK AANGEWENDE FARMACOLOGISCH WERKZAME SUBSTANTIES WAARVOOR VOORLOPIGE MAXIMUMWAARDEN VOOR RESIDUEN ZIJN VASTGESTELD

1. Infectiewerende middelen
 1.1. Chemotherapeutica
 1.1.2. Benzeensulfonamiden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Clorsulon	Clorsulon	Runderen	50 µg/kg 150 µg/kg 400 µg/kg	Spier Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000

- 1.2. Antibiotica
 1.2.1. Beta-lactamaseremmers

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Clavulaanzuur	Clavulaanzuur	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1999

- 1.2.2. Macroliden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Erythromycine	De maximumwaarden voor residuen gelden voor alle microbiologische actieve residuen die als erythromycine-equivalent uitgedrukt worden	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, pluimvee Pluimvee	40 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren Eieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 2000
Josamycine	Josamycine	Kippen	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Eieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000

1.2.5. Aminoglycosides

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Aminosidine	Aminosidine	Runderen, varkens, konijnen, kippen	500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Spier Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000
Apramycin	Apramycin	Runderen Alleen voor gebruik bij niet-melkgevende runderen Varkens	1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 10 000 µg/kg 20 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1999
Dihydrostreptomycine	Dihydrostreptomycine	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, pluimvee	200 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 2000
Gentamicine	Gentamicine	Runderen Runderen, varkens	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 1 000 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 2000
Neomycine (inclusief framycetine)	Neomycine	Runderen, schapen, geiten Runderen, schapen, geiten, varkens, kippen, kalkoenen, eenden Kippen	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 5 000 µg/kg 500 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren Eieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 2000

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Spectinomycine	Spectinomycine	Runderen Runderen, varkens, pluimvee	200 µg/kg 300 µg/kg 500 µg/kg 2 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000
Streptomycine	Streptomycine	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, pluimvee	200 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 2000

1.2.6. Quinolones

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Decoquinate	Decoquinate	Runderen, schapen	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000
Enrofloxacin	Totaalgehalte van enrofloxacin en ciprofloxacin	Schapen	100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1999
Flumequine	Flumequine	Runderen, schapen, varkens, kippen Zalmachtigen	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 150 µg/kg	Spier Vetweefsel of huid + vetweefsel Lever Nieren Spier en huid	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000
Marbofloxacin	Marbofloxacin	Runderen	150 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 75 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
		Varkens	150 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Spier Huid + vetweefsel Lever Nieren	

1.2.9. Polymyxines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Colistine	Colistine	Runderen, schapen Runderen, schapen, varkens, kippen, konijnen Kippen	50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren Eieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000

1.2.10. Penicillines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Penethamaat	Benzylpenicilline	Schapen Varkens	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000

1.2.11. Florfenicol en verwante stoffen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Florfenicol	Totaalgehalte aan florfenicol en metaboliëten uitgedrukt in florfenicolamine	Vis	1 000 µg/kg	Spier en huid in natuurlijke verhoudingen	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2001

2. Antiparasitaire middelen

2.1. Geneesmiddelen tegen endoparasieten

2.1.2. Benzimidazolen en pro-benzimidazolen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Albendazolsulfoxide	Totaalgehalte aan albendazolsulfoxide, albendazolsulfon en albendazol-2-aminosulfon, uitgedrukt als albendazole	Runderen, schapen Runderen, schapen, fazanten	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg	Melk Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000
Netobimine	Totaalgehalte aan netobimine en albendazole en zijn metabolieten uitgedrukt als 2-amino-benzimidazolsulfon	Runderen, schapen, geiten	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 31 juli 1999

2.2. Geneesmiddelen tegen ectoparasieten

2.2.1. Formamidines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Amitraz	Som van amitraz en alle metabolieten die 2,4-DMA als groep bevatten, uitgedrukt als amitraz	Bijen	200 µg/kg	Honing	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1999

2.2.2. Iminofenylthiazolidinederivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Cymiazole	Cymiazole	Bijen	1 000 µg/kg	Honing	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1999

2.2.3. Pyretrine en pyrethroïden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Cyfluthrine	Cyfluthrine	Runderen	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 20 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Melk Overige bepalingen van Richtlijn 94/29/EG van de Raad (PB L 189 van 23.7.1994, blz. 67) dienen nageleefd te worden	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2001

2.2.4. Organische fosfaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Azamethifos	Azamethifos	Zalmachtigen	100 µg/kg	Spier en huid in natuurlijke verhoudingen	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juni 1999

2.2.5. Acylureumderivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Teflubenzuron	Teflubenzuron	Zalmachtigen	500 µg/kg	Spier en huid in natuurlijke verhoudingen	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 1999

2.3. Geneesmiddelen tegen endo- en ectoparasieten

2.3.1. Avermectines

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Moxidectin	Moxidectin	Paardachtigen	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000

3. Stoffen die inwerken op het centrale zenuwstelsel

3.2. Stoffen die inwerken op het centrale zenuwstelsel

3.2.1. b2-sympathicomimetica

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Clenbuterol hydrochloride	Clenbuterol	Runderen Indicatie: uitsluitend voor tocolyse bij barende koeien Paardachtigen Indicaties: tocolyse en de behandeling van respiratoire aandoeningen	0,1 µg/kg 0,5 µg/kg 0,5 µg/kg 0,05 µg/kg 0,1 µg/kg 0,5 µg/kg 0,5 µg/kg	Spier Lever Nieren Melk Spier Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 juli 2000

5. Ontstekingsremmers

5.1. Niet-steroidale ontstekingsremmers

5.1.1. Arylpropionzuurderivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Carprofen	Carprofeen	Runderen Paardachtigen	500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg	Spier Vetweefsel Lever Nieren Spier Vetweefsel Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000

5.1.2. Enolzuurderivaten

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels	Overige bepalingen
Meloxicam	Meloxicam	Runderen	25 µg/kg 60 µg/kg 35 µg/kg	Spier Lever Nieren	De voorlopige maximumwaarden voor residuen zijn slechts van toepassing tot 1 januari 2000

*BIJLAGE IV***LIJST VAN FARMACOLOGISCH WERKZAME SUBSTANTIES WAARVOOR GEEN MAXIMUMWAARDE KAN WORDEN VASTGESTELD**

Farmacologisch werkzame substantie(s)
Aristolochia spp. en daarvan afgeleide producten
Chlooramfenicol
Chloroform
Chloorpromazine
Colchicine
Dapson
Dimetridazol
Metronidazole
Nitrofuranen (inclusief furazolidon)
Ronidazol

VERORDENING (EG) Nr. 509/1999 VAN DE COMMISSIE

van 8 maart 1999

tot verlenging van de maximumtermijn voor het aanbrengen van oormerken bij bizons (van de soort *Bison bison* spp.)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad van 21 april 1997 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 2,

Gelet op het verzoek van het Verenigd Koninkrijk en van Frankrijk,

Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk wegens praktische moeilijkheden hebben gevraagd de maximumtermijn voor het aanbrengen van oormerken bij bizons te verlengen tot negen maanden;

Overwegende dat bizons ook in andere lidstaten kunnen worden gehouden en dat de verlenging van de maximumtermijn bijgevolg voor alle lidstaten moet gelden;

Overwegende dat deze runderen in zodanige omstandigheden worden gehouden dat de kalveren altijd bij het moederdier blijven, tot dat zij op een leeftijd van ten hoogste negen maanden worden gescheiden;

Overwegende dat het verantwoord is op dit verzoek in te gaan, mits de verlenging van de maximumtermijn geen nadelige gevolgen heeft voor de informatiewaarde van de gegevens in de nationale databanken en dat dergelijke dieren niet worden verplaatst voordat zij een oormerk hebben gekregen;

Overwegende dat de autoriteiten van de lidstaten zich ertoe verbinden deze afwijking niet toe te passen voor andere onderdelen van de identificatie- en registratieregeling voor bizons;

Overwegende dat deze verordening de nog te nemen besluiten inzake het volledig operationeel maken van de nationale databanken, onverlet moet laten;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten mogen de maximumtermijn voor het aanbrengen van oormerken die in artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 820/97 is vastgesteld, voor bizons (van de soort *Bison bison* spp.) verlengen tot negen maanden.

De verlenging van deze termijn mag geen nadelige gevolgen hebben voor de informatiewaarde van de gegevens in de nationale databanken.

Artikel 2

1. De in artikel 1 bedoelde verlenging mag pas worden toegestaan als aan alle voorwaarden van de leden 2 en 3 is voldaan.

2. De betrokken dieren moeten tot de soort *Bison bison* spp. behoren.

3. De kalveren moeten van een oormerk worden voorzien zodra zij van het moederdier worden gescheiden, en in elk geval vóór de leeftijd van negen maanden. Als een dier het bedrijf waarop het is geboren, vóór die leeftijd verlaat, moet het in een oormerk worden voorzien voordat het dier het bedrijf verlaat.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 117 van 7. 5. 1997, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 510/1999 VAN DE COMMISSIE

van 8 maart 1999

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2848/98 in de sector ruwe tabak ten aanzien van de vaststelling van bepaalde termijnen, alsmede ten aanzien van de in bijlage II vastgestelde productiegebieden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1636/98⁽²⁾, en met name op de artikelen 7 en 11,

Overwegende dat de lidstaten, doordat de Raad geen besluit genomen heeft over het voorstel van de Commissie⁽³⁾ tot vaststelling van de garantiedrempels voor de oogsten 1999, 2000 en 2001, de uiterste data voor het verstrekken van quotumattesten en het afsluiten van teeltcontracten, die zijn bepaald in Verordening (EG) nr. 2848/98 van de Commissie van 22 december 1998 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad ten aanzien van de premiereregeling, de productiequota en de aan de telersverenigingen toe te kennen specifieke steun in de sector ruwe tabak⁽⁴⁾, niet in acht kunnen nemen voor het oogstjaar 1999; dat deze uiterste data derhalve verschoven moeten worden;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2075/92 de premie slechts wordt toegekend voor tabak die uit een voor elke soort vastgesteld productiegebied afkomstig is;

Overwegende dat deze productiegebieden overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2848/98 zijn vastgesteld in bijlage II van die verordening;

Overwegende dat, na de aanvraag van Frankrijk om de regio Île de France op te nemen in de lijst van productiegebieden voor groep II is vastgesteld dat deze regio reeds in meerdere taalversies vermeld was, maar de regio's Provence-Alpes-Côte d'Azur, Picardië, Nord-Pas-de-Calais,

Normandië en het eiland Réunion daarentegen niet opgenomen waren en naar aanleiding van het verzoek van Duitsland „Mecklenburg-Vorpommern” in de productiegebieden voor groep III op te nemen zonder het woord „westliches”, bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2848/98, waarin de erkende productiegebieden zijn vastgesteld, gecorrigeerd moet worden;

Overwegende dat de betrokken maatregelen zo snel mogelijk moeten worden toegepast;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor tabak,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2848/98 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 55 worden de volgende leden toegevoegd:

„2. In afwijking van het bepaalde in artikel 22, lid 3, verstrekken de lidstaten voor het oogstjaar 1999 uiterlijk op 15 april een quotumattest aan de telersverenigingen en de individuele producenten die geen lid van een telersvereniging zijn.

3. In afwijking van het bepaalde in artikel 10, lid 1, moeten de teeltcontracten, behoudens overmacht, voor het oogstjaar 1999 uiterlijk op 30 juni worden gesloten.”;

2. Bijlage II wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 215 van 30. 7. 1992, blz. 70.

⁽²⁾ PB L 210 van 20. 7. 1998, blz. 23.

⁽³⁾ PB C 361 van 24. 11. 1998, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 358 van 31. 12. 1998, blz. 17.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

ERKENDE PRODUCTIEGEBIEDEN

Soortengroep volgens de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2075/92	Lidstaat	Productiegebieden
I. Flue-cured	Duitsland	Sleeswijk-Holstein, Neder-Saksen, Beieren, Rijnland-Palts, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Voorpommeren, Saksen, Saksen-Anhalt, Thuringen
	Griekenland	Thracië, Oost-Macedonië, Centraal-Macedonië, West-Macedonië, Thessalië, Epirus, oostelijk Sterea Ellada, westelijk Sterea Ellada, Peloponnesus
	Frankrijk	Aquitanië, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardenne, Elzas-Lotharingen, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays de la Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandië, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardië en Île-de-France
	Italië	Friuli, Veneto, Lombardije, Piemonte, Toscane, Marche, Umbrië, Latium, Abruzzes, Molise, Campanië, Basilicata, Apulië en Calabrië
	Spanje	Extremadura, Andalusië, Kastilië-Leon, Kastilië-La Mancha
	Portugal	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, autonome regio der Azoren
	Oostenrijk	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
II. Light-air-cured	België	Vlaanderen, Henegouwen, Namen, Luxemburg
	Duitsland	Rijnland-Palts, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Beieren, Brandenburg, Mecklenburg-Voorpommeren, Saksen, Saksen-Anhalt, Thuringen
	Griekenland	Oost-Macedonië, Centraal-Macedonië, West-Macedonië, Thessalië
	Frankrijk	Aquitanië, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Elzas-Lotharingen, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Pays de la Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Bourgogne, Languedoc-Roussillon, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie, Île-de-France, het eiland Réunion
	Italië	Veneto, Lombardije, Piemonte, Umbrië, Emilia-Romagna, Latium, Abruzzes, Molise, Campanië, Basilicata, Apulië, Sicilië, Friuli, Toscane, Marche
	Spanje	Extremadura, Andalusië, Kastilië-Leon, Castilië-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, autonome regio der Azoren
Oostenrijk	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark	
III. Dark-air-cured	België	Vlaanderen, Henegouwen, Namen, Luxemburg
	Duitsland	Rijnland-Palts, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Beieren, Brandenburg, Mecklenburg-Voorpommeren, Saksen, Saksen-Anhalt, Thuringen

Soortengroep volgens de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2075/92	Lidstaat	Productiegebieden
	Frankrijk	Aquitanië, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charente, Bretagne, Pays de la Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Elzas-Lotharingen, Champagne-Ardenne, Picardië, Nord-Pas-de-Calais, Normandië, Bourgogne, het eiland Réunion
	Italië	Friuli, Trente, Veneto, Toscane, Latium, Molise, Campanië, Apulië, Sicilië
	Spanje	Extremadura, Andalusië, Kastilië-Leon, Kastilië-La Mancha, autonome gemeenschap Valencia, Navarra, Rioja, Catalonië, Madrid, Galicië, Asturië, Cantabrië, gebied van Campezo in het Baskenland, La Palma (Canarische Eilanden)
	Oostenrijk	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. Fire-cured	Italië Spanje	Veneto, Toscane, Umbrië, Latium, Campanië, Marche Extremadura, Andalusië
V. Sun-cured	Griekenland Italië	West-Macedonië, Thessalië, Epirus, oostelijk Sterea Ellada, westelijk Sterea Ellada, Peloponnesus, Thracië en de eilanden Latium, Abruzzo, Molise, Campanië, Basilicata, Apulië en Sicilië
VI. Basmás	Griekenland	Thracië, Oost-Macedonië, Centraal-Macedonië, West-Macedonië, Thessalië, westelijk Sterea Ellada
VII. Katerini en vergelijkbare soorten	Griekenland	Oost-Macedonië, Centraal-Macedonië, West-Macedonië, Thessalië, Epirus, oostelijk Sterea Ellada, westelijk Sterea Ellada
VIII. Kaba Koulak (klassieke), Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Griekenland	Oost-Macedonië, Centraal-Macedonië, West-Macedonië, Thessalië, Epirus, oostelijk Sterea Ellada, westelijk Sterea Ellada, Peloponnesus en de eilanden, Thracië"

VERORDENING (EG) Nr. 511/1999 VAN DE COMMISSIE

van 8 maart 1999

tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de GazastrookDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van
21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden
voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij
invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van
oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko
alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97 ⁽²⁾,
en met name op artikel 5, lid 2, onder a),Overwegende dat de communautaire invoer- en produ-
centenprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veel-
bloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloe-
mige rozen krachtens artikel 2, lid 2, en artikel 3 van
Verordening (EEG) nr. 4088/87 om de twee weken
worden vastgesteld en telkens voor twee weken gelden;
dat deze prijzen, overeenkomstig artikel 1 ter van Veror-
dening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie van 17 maart
1988 houdende een aantal uitvoeringsbepalingen van de
regeling inzake de invoer in de Gemeenschap van
bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong
uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede deWestelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, voor een
periode van twee weken worden vastgesteld op basis van
de gewogen gegevens die de lidstaten meedelen; dat deze
prijzen onverwijld moeten worden vastgesteld, om te
kunnen bepalen welke douanerechten moeten worden
toegepast; dat het bijgevolg wenselijk is te bepalen dat de
onderhavige verordening onmiddellijk in werking treedt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De in artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88
bedoelde communautaire producenten- en invoerprijzen
voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers
(tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen, voor
een periode van twee weken, zijn vastgesteld in de bijlage.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 10 maart 1999.

Zij is van toepassing van 10 tot en met 23 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 382 van 31. 12. 1987, blz. 22.⁽²⁾ PB L 177 van 5. 7. 1997, blz. 1.⁽³⁾ PB L 72 van 18. 3. 1988, blz. 16.⁽⁴⁾ PB L 289 van 22. 10. 1997, blz. 1.

BIJLAGE

(in EUR per 100 stuks)

Periode: 10 tot en met 23 maart 1999

Communautaire producentenprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
	11,81	11,42	46,76	19,87
Communautaire invoerprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
Israël	13,13	5,75	18,96	18,32
Marokko	17,27	15,11	—	—
Cyprus	—	—	—	—
Jordanië	—	—	—	—
Westelijke Jordaanoever en Gazastrook	—	—	—	—

VERORDENING (EG) Nr. 512/1999 VAN DE COMMISSIE**van 8 maart 1999****tot schorsing van het preferentiële douanerecht en tot wederinvoering van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief bij invoer van veelbloemige anjers (tros) van oorsprong uit Israël**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

nr. 700/88 van de Commissie⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97⁽⁷⁾;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Overwegende dat uit de waarnemingen die overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 4088/87 en (EEG) nr. 700/88 zijn verricht, geconcludeerd moet worden dat de in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4088/87 bedoelde voorwaarden vervuld zijn voor een schorsing van het preferentiële douanerecht voor veelbloemige anjers (tros) van oorsprong uit Israël; dat derhalve het recht van het gemeenschappelijk douanetarief opnieuw geldt;

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97⁽²⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 2, onder b),

Overwegende dat het contingent voor de betrokken producten geldt voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999; dat het preferentiële recht derhalve uiterlijk tot het einde van deze periode wordt geschorst en eveneens uiterlijk tot het einde van die periode opnieuw het gemeenschappelijk douanetarief geldt;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 4088/87 de voorwaarden zijn vastgesteld voor de toepassing van een preferentieel douanerecht op grootbloemige rozen, kleinbloemige rozen, eenbloemige anjers (standaard) en veelbloemige anjers (tros) binnen de tariefcontingenten die jaarlijks worden geopend voor de invoer van verse snijbloemen in de Gemeenschap;

Overwegende dat de Commissie, in de periodes tussen de vergaderingen van het comité van beheer, deze maatregelen zonder het advies van het comité dient vast te stellen,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1981/94 van de Raad⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 650/98 van de Commissie⁽⁴⁾, communautaire tariefcontingenten geopend zijn en de wijze van beheer daarvan is vastgesteld voor afgesneden bloemen, bloesems en bloemknoppen, vers, respectievelijk van oorsprong uit Cyprus, Egypte, Israël, Malta, Marokko, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 511/1999 van de Commissie⁽⁵⁾ de communautaire productie- en invoerprijzen voor anjers en rozen in het kader van de betrokken regeling zijn vastgesteld;

Voor de invoer van veelbloemige anjers (tros) (GN-codes ex 0603 10 13 en ex 0603 10 53) van oorsprong uit Israël wordt het bij Verordening (EG) nr. 1981/94 vastgestelde preferentiële douanerecht geschorst en geldt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief opnieuw.

Artikel 2

Overwegende dat de uitvoeringsbepalingen van de betrokken regeling zijn vastgesteld bij Verordening (EEG)

Deze verordening treedt in werking op 10 maart 1999.

⁽¹⁾ PB L 382 van 31. 12. 1987, blz. 22.⁽²⁾ PB L 177 van 5. 7. 1997, blz. 1.⁽³⁾ PB L 199 van 2. 8. 1994, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 88 van 24. 3. 1998, blz. 8.⁽⁵⁾ Zie bladzijde 57 van dit Publicatieblad.⁽⁶⁾ PB L 72 van 18. 3. 1988, blz. 16.⁽⁷⁾ PB L 289 van 22. 10. 1997, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 maart 1999.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 mei 1998

betreffende mogelijke staatssteun van Duitsland voor de verwerking en de afzet
van landbouwproducten in Duitsland op grond van bestaande
regionale steunregelingen

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1712)

(Slechts de Duitse taal is authentiek)

(1999/183/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste
alinea,

Na de belanghebbenden overeenkomstig genoemd artikel
te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Bij brief nr. SG(95) D/13086 van 20 oktober 1995 heeft de Commissie de lidstaten overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag richtsnoeren en dienstige maatregelen inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten⁽¹⁾ (hierna „richtsnoeren en dienstige maatregelen” genoemd) voorgesteld.

(2) In dezelfde brief deelde de Commissie Duitsland (en de overige lidstaten) mede, dat zij voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten geen overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag bij haar aangemelde nieuwe steun meer zou toestaan, die niet aan deze richtsnoeren en dienstige maatregelen voldeed en op of na 1 januari 1996 van toepassing zou worden of blijven.

(3) De Commissie verzocht Duitsland (en de andere lidstaten) voorts overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag haar binnen twee maanden na de datum van die brief te bevestigen dat zij uiterlijk met ingang van 1 januari 1996 aan de betrokken richtsnoeren en dienstige maatregelen zouden voldoen en hiertoe hun bestaande steunregelingen aan die richtsnoeren en dienstige maatregelen zouden aanpassen, voorzover deze niet aan de betrokken richtsnoeren en dienstige maatregelen voldeden. De Commissie behield zich het recht voor, voor het geval dat een dergelijke bevestiging uitbleef, de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden.

(4) In antwoord op de brief van de Commissie van 20 oktober 1995 heeft de Duitse regering bij brieven van 11 januari 1996 en 14 februari 1996:

a) bevestigd dat zij zich ten aanzien van sectorale steunmaatregelen met ingang van 1 januari 1996 aan de betrokken dienstige maatregelen zou houden en de bestaande regelingen zo nodig zou aanpassen;

b) verklaard dat de dienstige maatregelen ten aanzien van regionale steunmaatregelen flexibeler dienden te zijn, omdat in de Gemeenschap de omstandigheden en de landbouwstructuur van regio tot regio verschillen.

⁽¹⁾ PB C 29 van 2. 2. 1996, blz. 4.

- (5) Bij brief nr. SG(96) D/6026 van 1 juli 1996 heeft de Commissie Duitsland in kennis gesteld van haar besluit van 12 juni 1996 de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van staatssteun voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten die in Duitsland op de grondslag van bestaande regionale steunregelingen zou kunnen worden toegekend⁽²⁾.
- (6) Alvorens de procedure in te leiden heeft de Commissie de argumenten onderzocht waarmee Duitsland zijn weigering had gemotiveerd de door de Commissie in haar brief van 20 oktober 1995 voorgestelde richtsnoeren op regionale steunmaatregelen toe te passen. Na onderzoek van deze argumenten concludeerde de Commissie dat er in dat stadium geen reden was de weigering van Duitsland te aanvaarden.
- (7) In genoemde brief heeft de Commissie Duitsland aangemaand binnen één maand na de datum van de brief zijn opmerkingen te maken. Overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het Verdrag werden ook de andere lidstaten en belanghebbenden in kennis gesteld door bekendmaking van de aanmaningsbrief in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, waarbij ook hun werd verzocht hun opmerkingen te maken.
- (8) Bij brief van 31 juli 1996 heeft de Duitse regering de Commissie haar opmerkingen meegedeeld. In deze brief verwees de Duitse regering ook naar verdere argumenten die de Commissie bij brief van 24 mei 1996 reeds waren meegedeeld. Om technische redenen kon de Commissie bij haar besluit van 12 juni 1996 inzake de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag met deze laatste opmerkingen geen rekening houden.
- (9) Andere lidstaten en andere belanghebbenden hebben geen opmerkingen gemaakt.

II. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND

- (10) De Duitse regering heeft in haar mededelingen van 24 mei 1996 en 31 juli 1996 twee reeksen bezwaren aangevoerd tegen de toepassing van de richtsnoeren en dienstige maatregelen op regionale steunmaatregelen. De eerste reeks bestaat in juridische beschouwingen naar aanleiding van de wijze waarop de richtsnoeren en dienstige maatregelen werden vastgesteld. De tweede reeks gebaseerd op het argument dat toepassing van de richtsnoeren en dienstige maatregelen „zou leiden tot een beperking van de regionale staatssteun die de ontwikkelingskansen van plattelandsgebieden aanzienlijk zou schaden”.
- 1. Opmerkingen van juridische aard**
- (11) De Duitse regering geeft in haar brief van 24 mei 1996 als haar mening te kennen dat noch uit de bestaande communautaire voorschriften zoals deze bij diverse gelegenheden door de Commissie zijn meegedeeld, noch uit de brief tot goedkeuring van het 23e „Rahmenplan” ter verbetering van de regionale economische structuur (SG(94) D/11038 van 1 augustus 1994) een directe of indirecte beperking volgt van mogelijke staatssteun voor de verwerking of de afzet van landbouwproducten in samenhang met voor steun in aanmerking komende investeringsprojecten in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe” ter verbetering van de regionale economische structuur.
- (12) Naar het oordeel van de Duitse regering kan uit Verordening (EEG) nr. 866/90 van de Raad van 29 maart 1990 inzake de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten⁽³⁾ niet een rechtvaardiging worden afgeleid voor een beperking van de staatssteun voor de verwerking of de afzet van onder bijlage II van het Verdrag vallende producten in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe”. In die verordening is uitsluitend bepaald hoe en op welke voorwaarden de afdeling Oriëntatie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) kan bijdragen aan maatregelen ter verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten. In de overwegingen van deze verordening verklaart de Raad „dat dient te worden vastgesteld op welke soorten van investeringen de bijstand van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, hierna „Fonds” genoemd, betrekking kan hebben, waarbij rekening moet worden gehouden met de huidige situatie op de landbouwmarkten en in de agro-levensmiddelensector, alsmede met de vooruitzichten ten aanzien van de ontwikkeling van de afzetmogelijkheden voor landbouwproducten”. De verordening heeft dus uitsluitend tot doel te zorgen voor coherentie tussen de communautaire bijstand en het gemeenschappelijk landbouwbeleid en voor de coördinatie van de door de verschillende Structuurfondsen ontplooidde activiteiten onderling en met de activiteiten van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten.
- (13) De bevoegdheid die de Raad bij artikel 8, lid 3, van de genoemde verordening aan de Commissie heeft verleend, staat, aldus de Duitse regering, de Commissie alleen toe de selectiecriteria te bepalen die gelden voor de investeringen waaraan de Structuurfondsen kunnen bijdragen. De Commissie heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt in Beschikking 94/173/EG van 22 maart 1994 tot

⁽²⁾ PB C 36 van 5. 2. 1997, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 91 van 6.4.1990, blz. 1; deze verordening is later vervangen door Verordening (EG) nr. 951/97 van de Raad van 20 mei 1997 inzake de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten (PB L 142 van 2.6.1997, blz. 22).

vaststelling van de selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van land- en bosbouwproducten en tot intrekking van Beschikking 90/342/EEG⁽⁴⁾. Ook deze beschikking heeft wat de steunverlening uit fondsmiddelen betreft geen beperkend effect op nationale steun.

- (14) De Duitse autoriteiten zijn voorts van mening dat de mededeling van de Commissie aan de lidstaten uit 1994 over staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten⁽⁵⁾ de toekenning van staatssteun aan sectoren die op grond van de bovengenoemde beschikkingen van communautaire medefinanciering zijn uitgesloten, niet in de weg staat. Volgens punt 1 van deze mededeling hanteert de Commissie in het algemeen „bij de beoordeling van staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten soortgelijke beperkingen per sector als voor steunverlening door de Gemeenschap zelf”. De mededeling is geen dienstige maatregel in de zin van artikel 93, lid 1, tweede zin, van het Verdrag, omdat over de overeenkomstige toepassing van de beperkingen op staatssteun niet volgens de procedure van artikel 93, lid 1, tweede zin, van het Verdrag (voorstel voor dienstige maatregelen) is beslist. De mededeling kan ook niet als rechtsinstrument in de zin van artikel 189 van het Verdrag, worden aangemerkt, aangezien het niet gaat om een verordening, een richtlijn of een beschikking. De mededeling kan hoogstens als een aanbeveling worden beschouwd, die volgens artikel 189 niet verbindend is.
- (15) Bovendien voert de Duitse regering aan, dat de in de mededeling gehanteerde analogie op belangrijke juridische bezwaren stuit in het licht van de hier beslissende Verordening (EEG) nr. 866/90. De wetgever heeft in artikel 16, lid 5, van deze verordening (nu artikel 16, lid 5, van Verordening (EG) nr. 951/97) uitdrukkelijk bepaald dat nationale steunmaatregelen zijn toegestaan, op voorwaarde dat zij in overeenstemming met de artikelen 92 en 93 van het Verdrag worden genomen. Door de mededeling beperkt van de Commissie de werkingssfeer van artikel 92, lid 3, van het Verdrag per sector, in strijd met de wens van de wetgever. Daarbij komt dat in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 866/90 is bepaald, dat de bij die verordening vastgestelde maatregelen moeten bijdragen tot het bereiken van doelstellingen van het regionale beleid. Daarom kan aldus de Duitse regering de mededeling niet resulteren in een juridisch bindende beperking van de mogelijkheden staatssteun te verlenen.
- (16) De Duitse regering is van mening dat de brief van de Commissie tot goedkeuring van het 23e „Rahmenplan” voor de „Gemeinschaftsaufgabe” (SG/94 D 11038 van 1 augustus 1994) geen moge-

lijkheden uitsluit om staatssteun voor de verwerking en afzet van in bijlage II van het Verdrag vermelde producten te verlenen. Deze brief bevat aan het einde de volgende passage: „Tenslotte wijst de Commissie de Duitse regering erop, dat bij de toepassing van de beoogde maatregelen de inachtneming noodzakelijk is van de communautaire voorschriften en voorwaarden en de daaruit voortvloeiende verplichtingen, in het bijzonder op het gebied van de voorafgaande aanmelding van individuele gevallen, die van toepassing zijn op a) de cumulering van steun in het kader van verschillende doelstellingen, b) bepaalde sectoren van de industrie (waaronder ook de bepalingen van het EGKS-Verdrag), de landbouw en de visserij en c) industriële schaal georganiseerde agrarische ondernemingen.”.

- (17) De Duitse regering beklemtoont dat de goedkeuringsbrief verlangt, dat in het communautaire recht een verplichting is opgenomen in bepaalde sectoren niet onbeperkt staatssteun te verlenen. Zoals reeds opgemerkt is de Duitse regering van oordeel dat noch uit Verordening (EEG) nr. 866/90, noch uit de door de Commissie op grond van artikel 8, lid 3, van die verordening vastgestelde selectiecriteria, noch uit de mededeling van de Commissie uit 1994 een verplichting volgt, af te zien van bepaalde staatssteun voor de verwerking en afzet van landbouwproducten.
- (18) Voorts kunnen de beperkingen niet het gevolg zijn van de voorschriften die de wetgevers van de lidstaat zelf in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe” hebben vastgesteld. De Duitse regering geeft toe, dat in deel 1, punt 10.3, van het 23e „Rahmenplan” wordt verwezen naar de door de Commissie vastgestelde selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van land- en bosbouwproducten. Dit betekent echter niet dat het standpunt van de Commissie toen aan de Duitse autoriteiten was meegedeeld of op een of andere wijze vrijwillig als bindend was aanvaard. De Duitse regering stelt vast, dat alleen in deel 1 van het „Rahmenplan” naar de door de Commissie vastgestelde selectiecriteria wordt verwezen. Dit deel bevat echter uitsluitend niet-verbindende algemene gegevens over de structuur en doelstellingen van het „Rahmenplan” en over diverse secundaire aspecten, waaronder het toezicht dat door de Commissie op de steun wordt uitgeoefend. De Duitse regering wijst er ook op, dat de opsomming van diverse verordeningen, mededelingen en communautaire richtsnoeren niet automatisch betekent dat steunverlening in de betrokken sectoren uitdrukkelijk wordt uitgesloten. In dit verband wordt in deel 2 immers opgemerkt dat bij het nemen van een besluit over steunaanvragen de volgende regelingen in acht moeten

⁽⁴⁾ PB L 79 van 23. 3. 1994, blz. 29.

⁽⁵⁾ PB C 189 van 12. 7. 1994, blz. 5.

worden genomen. De lijst is dus uitsluitend bedoeld om de aandacht van de in de deelstaten met de uitvoering van de „Gemeinschaftsaufgabe” belaste autoriteiten die de aanvragen moeten goedkeuren, te vestigen op de onderscheiden voorschriften die van invloed zouden kunnen zijn op een besluit over een specifieke steunaanvraag. De Duitse autoriteiten zijn bijgevolg van oordeel, dat de vermelding van de vaststelling van selectiecriteria niet meer is dan een niet-verbindende verwijzing naar coördinatie met het landbouwbeleid van de Commissie.

2. Opmerkingen over het effect van de richtsnoeren op regionale steunmaatregelen

- (19) De Duitse autoriteiten hebben in hun brieven van 24 mei 1996 en 31 juli 1996 in wezen hetzelfde standpunt verdedigd als eerder in hun brieven van 11 januari 1996 en 14 februari 1996. Volgens de Duitse autoriteiten mogen de communautaire voorschriften niet tot al te strenge beperkingen leiden op de nationale steun voor de regio's, omdat dergelijke beperkingen de ontwikkelingskansen van het platteland zouden kunnen schaden. „De sector verwerking en afzet van landbouwproducten is wegens zijn nauwe banden met het platteland de sector die het meest geschikt is om nieuwe arbeidsplaatsen te verschaffen aan landbouwers die door structurele oorzaken hun beroep hebben moeten opgeven. Wanneer grote delen van de sector verwerking en afzet van landbouwproducten systematisch van nationale steun zouden worden uitgesloten, zou in plattelandsgebieden de werkingssfeer van de regionale maatregelen, en vooral van die in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe” ter verbetering van de regionale economische structuur, onaanvaardbaar worden beperkt”.
- (20) De Duitse autoriteiten stellen in hun brief van 24 mei 1996 dat werkgelegenheid op het platteland voor landbouwers die door een structurele omschakeling hun beroep moeten opgeven, het best kan worden geschapen in industriële sectoren die zijn verbonden met de landbouw. Het voorstel van de Commissie tot vaststelling van een communautaire kaderregeling inzake de verwerking en afzet van in bijlage II van het Verdrag vermelde producten zal leiden tot een onverantwoorde beperking van de regionale steun aan plattelandsgebieden. In punt 3, onder a), ii) en iii), van de richtsnoeren en dienstige maatregelen wordt een zeer ruime definitie gegeven van de begrippen „verwerking” en „afzet”. Zo omvat „verwerking” bijvoorbeeld elke fysieke behandeling van een onder bijlage II van het Verdrag vallend landbouwproduct en wordt tot „afzet” bijvoorbeeld gerekend de verpakking van onder bijlage II vallende producten of de bouw van havensilo's voor landbouwproducten. Beschikking 94/173/EG en de in de richtsnoeren voorgestelde toepassing ervan hebben vergaande uitsluitingen tot gevolg. In de sectoren granen en rijst betreffen de uitsluitingen de investeringen met betrekking tot de productie van zetmeel, meel, mout en gries alsmede de investeringen voor daarvan afgeleide producten, met uitzondering van nieuwe producten voor andere dan voedingsdoeleinden. In de lijst van uitsluitingen is ook bepaald dat in sommige gevallen een uitzondering op het verbod van steunverlening kan worden gemaakt voor gebieden van doelstelling 1 waarvoor is aangetoond dat de capaciteit er ontoereikend is. De vragen a) wanneer een dergelijk capaciteitstekort mag worden aangenomen en b) welke bewijzen daarvan moeten worden geleverd, worden noch in de communautaire richtsnoeren noch in de bovengenoemde beschikking van de Commissie beantwoord. In alle reacties op de voorgestelde communautaire richtsnoeren die tot nog toe zijn ontvangen van de deelstaten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de „Gemeinschaftsaufgabe”, wordt de Duitse regering verzocht dat voorstel voor dienstige maatregelen te verwerpen wat de regionale steun betreft. In alle reacties wordt erop gewezen, dat de toekenning van regionale steun voor de verwerking en afzet van landbouwproducten door commerciële bedrijven (industrie, dienstensector) een onmisbaar instrument is voor de ondersteuning van plattelandsgebieden met een zwakke structuur.
- (21) De Duitse regering betwist in haar brief van 31 juli 1996 de stelling dat door de invoering van de communautaire richtsnoeren de samenhang met de gemeenschappelijke ordeningen van de landbouwmakten wordt verbeterd. De communautaire richtsnoeren betreffen niet de productie van landbouwproducten, maar veeleer de industriële verwerking en commerciële afzet van bestaande producten die onder bijlage II van het Verdrag vallen. Daarom is de Duitse regering van mening, dat de wijze waarop prijs en hoeveelheid in het kader van de gemeenschappelijke marktordening worden gereguleerd, niet kan worden beïnvloed door beperkingen van de industriële verwerking of afzet. Landbouwoverschotten worden niet bevorderd door de aanwezigheid van concurrerende verwerkingscapaciteit, maar door de impulsen die de betrokken landbouwmakten aan de productie geven. Overwegingen van werkgelegenheidsbeleid rechtvaardigen de belangstelling voor een concurrerende industriële verwerking van landbouwproducten in zwakke plattelandsgebieden, waarbij het geen rol speelt of de gebruikte primaire landbouwproducten uit de binnenlandse landbouw afkomstig zijn dan wel zijn ingevoerd.
- (22) In dit verband verwijzen de Duitse autoriteiten naar het communautaire bestek voor de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen voor doelstelling 1 in de periode 1994-1999 en beklemtonen zij vooral de volgende passages:
- „Een concurrerende verwerkende industrie is van essentieel belang om de landbouw en het platteland als geheel een economische impuls

te geven. De afdeling Oriëntatie van het EOGFL zal daarom bijdragen in de toekenning van investeringssteun aan bedrijven in de sector verwerking en afzet op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 866/90 en (EEG) nr. 867/90." (Punt 198, blz. 2 en 3).

„Wat de verwerking en afzet van dierlijke producten betreft, zal het Fonds bovenal zorgen voor aanvulling van de stadia die toegevoegde waarde opleveren. Doel van deze strategie is kwaliteitsproducten met een hoge waarde te produceren. Naar het oordeel van de Commissie is dit de enige manier waarop de landbouwsector in Oost-Duitsland op lange termijn kan worden veiliggesteld." (Laatste zinnen van punt 199).

(23) In deze passages wordt gewezen op de noodzaak van communautaire financiële steun aan concurrerende industriebedrijven die landbouwproducten verwerken en afzetten, en de Duitse regering kan dan ook niet begrijpen waarom in sommige gevallen nationale maatregelen ter bevordering van concurrerende verwerkende bedrijven volledig worden verboden. Overigens verbiedt de huidige Duitse wetgeving de toekenning van steun aan bedrijven die op lange termijn niet concurrerend zijn.

(24) Op verzoek van de Commissie heeft de Duitse regering een aantal voorbeelden gegeven om te laten zien wat het specifieke effect van de dienstige maatregelen in de sector verwerking en afzet van landbouwproducten zal zijn:

— in Schleswig-Holstein zijn twee projecten in voorbereiding die in totaal bijna 300 permanente arbeidsplaatsen in de plattelandsgebieden Böckling en Grossenbrode zullen veiligstellen;

— in Sachsen wordt zeer binnenkort steun in de verwerkende sector verleend waarmee ongeveer 40 arbeidsplaatsen op het platteland zijn gemoeid. Sinds 1990 zijn ongeveer 300 permanente arbeidsplaatsen geschapen of veiliggesteld via 20 plattelandsprojecten;

— in Niedersachsen is sinds 1993 meer dan 560 miljoen DEM geïnvesteerd in de verwerking en afzet van landbouwproducten, dit met financiële steun ten bedrage van ongeveer 62 miljoen DEM. Daarmee heeft Niedersachsen een aandeel van ongeveer 12 % in het totale investeringsvolume waarvoor financiële steun is verleend. De betrokken maatregelen hebben meer dan 1 240 nieuwe permanente arbeidsplaatsen geschapen en 606 bestaande arbeidsplaatsen veiliggesteld;

— in Nordrhein-Westfalen moeten 86 investeringsprojecten 2 474 nieuwe arbeidsplaatsen opleveren en 599 permanente arbeidsplaatsen veiligstellen. Momenteel wordt ook nog voor drie andere projecten steun verleend en deze

zijn erop gericht 168 nieuwe arbeidsplaatsen te scheppen;

— in Rheinland-Pfalz zijn alleen al sinds 1994 ongeveer 200 permanente arbeidsplaatsen geschapen dankzij regionale steun aan in totaal zeven bedrijven;

— in Sachsen-Anhalt zijn in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe" 28 steunaanvragen ingediend voor investeringen ten bedrage van ongeveer 220 miljoen DEM die in totaal ongeveer 1 150 arbeidsplaatsen moeten veiligstellen of scheppen. Bij de investeringen is sprake van een duidelijke verschuiving van grote bedrijven naar kleine en middelgrote bedrijven, die zich meestal toeleggen op investeringen voor de verwerking van streekeigen producten;

— in Mecklenburg-Vorpommern is de levensmiddelenindustrie goed voor 21,8 % van alle werknemers van verwerkende bedrijven en voor 23,8 van het totale aantal verwerkende bedrijven en daarmee is deze industrie er de belangrijkste bron van werkgelegenheid. Dat de levensmiddelenindustrie ook in de toekomst een belangrijke bedrijfstak zal blijven in Mecklenburg-Vorpommern, blijkt uit het aantal aanvragen voor steun in het kader van de „Gemeinschaftsaufgabe". In juli 1996 waren 55 aanvragen in behandeling voor investeringen ten bedrage van in totaal 354 miljoen DEM die in totaal ongeveer 2 400 permanente arbeidsplaatsen moeten scheppen of veiligstellen. Ook voor Mecklenburg-Vorpommern is daarbij van bijzonder belang uit een oogpunt van het regionale beleid, dat een groot deel van de geplande investeringen bedoeld is voor zeer zwakke plattelandsgebieden. Hierbij gaat het overwegend om het scheppen van werkgelegenheid voor vrouwen, zodat de voorgenomen investeringen er ook toe kunnen bijdragen kwalitatieve structurele tekortkomingen weg te werken.

(25) Concluderend stelt de Duitse regering vast, dat de toekenning van louter nationale steun aan een concurrerende verwerkende industrie en een concurrerende afzetsector mogelijk moet blijven, zowel om juridische redenen als ter ondersteuning van het regionale beleid.

III. BEOORDELING VAN DE ONTVANGEN OPMERKINGEN

1. Algemeen

(26) In artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag is bepaald dat de Commissie tezamen met de lidstaten de in die staten bestaande steunregelingen aan een voortdurend onderzoek onderwerpt. Zij stelt de dienstige maatregelen voor, welke de geleidelijke ontwikkeling of de werking van de gemeenschappelijke markt vereist.

(27) Bij brief nr. SG(95) D/13086 van 20 oktober 1995 heeft de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag aan Duitsland richtsnoeren en dienstige maatregelen inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten voorgesteld. In dezelfde brief deelde de Commissie de Duitse regering mee, dat zij voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten geen nieuwe steun meer zou toestaan die niet aan deze richtsnoeren en dienstige maatregelen voldeed en op of na 1 januari 1996 van toepassing zou worden of blijven. De Commissie verzocht Duitsland (en de andere lidstaten) voorts binnen twee maanden na de datum van die brief te bevestigen dat zij uiterlijk met ingang van 1 januari 1996 aan de richtsnoeren en dienstige maatregelen zouden voldoen en hiertoe hun bestaande steunregelingen zouden aanpassen.

(28) In geen enkele fase van de procedure heeft de Duitse regering het recht van de Commissie een dergelijk voorstel te doen betwist. Zij heeft zelfs aan de Commissie verklaard bereid te zijn het voorstel te aanvaarden wat sectorale steunmaatregelen betreft, en tevens meegedeeld dat ten aanzien van de regionale steunmaatregelen een grotere flexibiliteit noodzakelijk was. De onderhavige procedure is ingeleid, omdat de Duitse regering weigert de richtsnoeren en dienstige maatregelen toe te passen op staatssteun in het kader van regionale steunmaatregelen en haar bestaande regionale steunmaatregelen aan te passen om deze met de richtsnoeren en dienstige maatregelen in overeenstemming te brengen.

2. Onderzoek van de door Duitsland aangevoerde juridische bezwaren

(29) De Duitse regering voert aan dat de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 866/90 van de Raad niet kunnen worden gebruikt om beperkingen op staatssteun te rechtvaardigen, omdat deze verordening uitsluitend vastlegt hoe en op welke voorwaarden het EOGFL kan bijdragen aan maatregelen ter verbetering van de verwerking en afzet van landbouwproducten. Bovendien is in artikel 16, lid 5, van de verordening uitdrukkelijk bepaald, dat de lidstaten steunmaatregelen kunnen nemen waarbij de steunbedragen op andere voorwaarden of op een andere wijze worden toegekend dan in de verordening is bepaald, of hoger zijn dan de in de verordening voorgeschreven maxima, op voorwaarde dat deze maatregelen in overeenstemming met de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag worden genomen. Daarom kunnen Beschikking 90/342/EEG van de Commissie van 7 juni 1990 tot vaststelling van de selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van land- en bosbouwpro-

ducten⁽⁶⁾ en later Beschikking 94/173/EG weliswaar het scala van voor steun uit de communautaire Structuurfondsen in aanmerking komende investeringen beperken, maar beïnvloeden zij niet het antwoord op de vraag welke soorten investeringen in aanmerking kunnen komen voor regionale staatssteun, die de lidstaten alleen financieren.

(30) De Commissie kan dit argument niet aanvaarden. Het is juist dat artikel 16, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 866/90 voor de lidstaten de mogelijkheid opent steunmaatregelen te nemen waarbij de steunbedragen op andere voorwaarden of op een andere wijze worden toegekend dan in de verordening is bepaald, of hoger zijn dan de in de verordening voorgeschreven maxima. Daaraan is echter uitdrukkelijk toegevoegd dat van deze mogelijkheid slechts gebruik kan worden gemaakt op voorwaarde dat de betrokken maatregelen in overeenstemming met de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag worden genomen. In artikel 42 van het Verdrag, dat een van de rechtsgrondslagen van Verordening (EEG) nr. 866/90 is, is bepaald dat de bepalingen van het hoofdstuk over regels betreffende de mededinging slechts in zoverre op de voortbrenging van en de handel in landbouwproducten van toepassing zijn, als door de Raad zal worden bepaald. De Raad heeft bijgevolg de mogelijkheid in de sector verwerking en afzet van landbouwproducten grenzen te stellen aan de toepassing van de voorschriften inzake staatssteun⁽⁷⁾. De Raad heeft echter geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid, maar heeft in plaats daarvan in artikel 16, lid 5, van de verordening uitdrukkelijk bepaald dat de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag op dergelijke maatregelen van toepassing zijn. Daarom moet worden geconcludeerd dat Verordening (EG) nr. 866/90 geen enkele uitdrukkelijke of impliciete beperking stelt op de bij artikel 92, lid 3, van het Verdrag aan de Commissie verleende discretionaire bevoegdheid uit te maken of steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd. Daarom hoeft alleen nog de vraag te worden beantwoord of de Commissie het recht heeft, wanneer zij de verenigbaarheid van in het kader van een regionale ontwikkelingsmaatregel toegekende staatssteun voor de verwerking en afzet van landbouwproducten met artikel 92 van het Verdrag onderzoekt, naar analogie dezelfde sectorale beperkingen te hanteren als die welke zij toepast voor de op grond van Verordening (EG) nr. 866/90 door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen. Op deze vraag wordt nader ingegaan in de overwegingen 35 en 36.

(31) De Duitse regering voert verder aan, dat uit de mededeling van de Commissie aan de lidstaten uit 1994 over staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten, die

⁽⁶⁾ PB L 163 van 29. 6. 1990, blz. 71.

⁽⁷⁾ Zie in dit verband vooral Verordening nr. 26 van 4 april 1962 inzake de toepassing van bepaalde regels betreffende de mededinging op de voortbrenging van en de handel in landbouwproducten (PB 30 van 20.4.1962, blz. 993/62).

op grond van de genoemde besluiten van communautaire medefinanciering zijn uitgesloten, geen verbod van nationale steun volgt, omdat de mededeling niet op de in artikel 93, lid 1, van het Verdrag voorgeschreven wijze tot stand is gekomen.

- (32) De Commissie is van mening dat dit argument niet kan worden aangevoerd in het kader van de onderhavige beschikking, die uitsluitend betrekking heeft op de weigering van Duitsland uitvoering te geven aan het voorstel voor dienstige maatregelen dat bij brief SG(95) D/13086 van 20 oktober 1995 aan dit land is toegezonden. In geen enkel stadium van de procedure heeft Duitsland opgemerkt dat de Commissie zich bij het doen van dat voorstel niet aan de bij het Verdrag vastgestelde procedure heeft gehouden.
- (33) De Duitse regering voert verder aan, dat uit de brief van de Commissie tot goedkeuring van het 23e „Rahmenplan” voor de „Gemeinschaftsaufgabe” (SG/94 D 11038 van 1 augustus 1994) geen beperking voortvloeit voor bepaalde staatssteun voor de verwerking en afzet van in bijlage II van het Verdrag vermelde producten. Met name stellen de Duitse autoriteiten dat de passage aan het einde van die brief waar de Commissie de aandacht van de Duitse regering vestigt op de noodzaak bij de uitvoering van het „Rahmenplan” de communautaire voorschriften in acht te nemen inzake bepaalde industriële sectoren (waaronder de landbouw) en inzake op industriële schaal georganiseerde agrarische ondernemingen, geen rechtskracht heeft omdat het gemeenschapsrecht destijds geen verplichting inhield af te zien van bepaalde staatssteun voor de verwerking en afzet van landbouwproducten.
- (34) De Commissie wijst er echter op dat ook dit argument in het kader van de onderhavige beschikking niet kon worden aangevoerd, omdat het gaat om aangelegenheden die hebben plaatsgevonden voordat de Commissie de dienstige maatregelen heeft voorgesteld. De Commissie behoudt zich niettemin het recht voor de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden, zo mocht blijken dat uit hoofde van het 23e „Rahmenplan” voor de „Gemeinschaftsaufgabe” of uit hoofde van welke andere regionale steunregeling in Duitsland ook steun voor de verwerking en afzet van in bijlage II van het Verdrag vermelde producten is betaald die strijdig is met het Gemeenschapsrecht.

3. De ontwikkeling van het beleid van de Commissie met betrekking tot staatssteun voor investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten

- (35) In de richtsnoeren en dienstige maatregelen inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking

en de afzet van landbouwproducten heeft de Commissie de beginselen die aan haar beleid met betrekking tot staatssteun in deze sector ten grondslag liggen, als volgt uiteengezet:

„Staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten die de concurrentie vervalst of dreigt te vervalsen doordat bepaalde ondernemingen of bepaalde types van productie worden bevoordeeld, is krachtens artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover die steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

Uiteraard kan staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten onder een van de in artikel 92, lid 3, opgenomen afwijkende bepalingen vallen. De gebruikelijke benadering van de Commissie is echter om in bepaalde specifieke sectoren van de landbouwproductie geen enkele van deze afwijkende bepalingen toe te passen en om in andere sectoren stringente voorwaarden te verbinden aan de toepassing ervan.

Het gaat om sectorale beperkingen die zijn ingevoerd na een analyse van de op communautair niveau representatieve markten. De Commissie past deze beperkingen toe op alle overheidssteun voor een investering op dit gebied die zij aan het belang van de Gemeenschap toetst, ongeacht of het communautaire dan wel nationale steun betreft. Zo poogt de Commissie een beleid inzake staatssteun te voeren dat verenigbaar is met het gemeenschappelijk landbouwbeleid, om te voorkomen dat een investering wordt bevorderd die in structureel opzicht tegen het belang van de Gemeenschap indruist.

Deze grondbeginselen blijven van kracht en zijn dus ook in deze richtsnoeren en dienstige maatregelen toegepast.”

- (36) Bij de nieuwe richtsnoeren en dienstige maatregelen die per brief van de Commissie van 20 oktober 1995 aan de lidstaten werden meegedeeld, gaat het niet om een belangrijke wijziging ten opzichte van het vroegere beleid van de Commissie, maar veeleer om de aanpassing van bestaand beleid aan veranderde marktomstandigheden. Zo is het sinds vele jaren vast beleid van de Commissie om staatssteun voor investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten in sectoren die onder overcapaciteit te lijden hebben, uit te sluiten of te beperken. Dit beleid is in zoverre gerechtvaardigd, dat ondernemingen die dergelijke

steun niet ontvangen, door staatssteun voor investeringen in dergelijke sectoren kunnen worden benadeeld. Bovendien zullen dergelijke steunmaatregelen waarschijnlijk niet voor een duurzame structurele verbetering in de betrokken sector zorgen, maar zij zullen waarschijnlijk het handelsverkeer ongunstig beïnvloeden en zullen voorts waarschijnlijk elkaar neutraliseren en aldus de inspanningen van de nationale en de communautaire autoriteiten om de structurele problemen in de betrokken sectoren te verhelpen, teniet te doen. Bijgevolg zullen dergelijke steunmaatregelen de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Daarom kunnen dergelijke steunmaatregelen niet op grond van artikel 92, lid 3, onder a) of c), als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd.

In dit verband verwijst de Commissie ook naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 14 januari 1997 in zaak C-169/95, Spanje/Commissie⁽⁸⁾. In dit arrest heeft het Hof, na de verschillen in formulering tussen de punten a) en c) van artikel 92, lid 3, te hebben behandeld, het volgende verklaard: „Het verschil in formulering betekent echter niet, dat de Commissie bij de toepassing van artikel 92, lid 3, onder a), op geen enkele manier rekening zou mogen houden met het gemeenschappelijk belang en zich ertoe moet beperken, de regionale specificiteit van de betrokken maatregelen na te gaan zonder hun invloed op de betrokken markt of markten in de gehele Gemeenschap te beoordelen. Volgens vaste rechtspraak verleent artikel 92, lid 3, de Commissie een discretionaire bevoegdheid, waarvan de uitoefening een afweging van economische en sociale factoren impliceert die dient te geschieden in een communautair kader. (...) De Commissie heeft de lidstaten herhaaldelijk op de hoogte gesteld van de uitgangspunten die zij ingevolge de haar bij de artikelen 92 en volgende van het Verdrag verleende bevoegdheden zou toepassen op de regionale steunregelingen. Dit is met name het doel van haar mededeling van 1988 inzake de wijze van toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen. (...) Blijkens deze uitgangspunten wordt bij de toepassing van artikel 92, lid 3, onder a), alsook onder c), niet alleen rekening gehouden met de gevolgen die de door deze bepalingen van het Verdrag bestreken steunmaatregelen voor de regio hebben, maar ook, gelet op artikel 92, lid 1, met de gevolgen van deze maatregelen voor het handelsverkeer tussen de lidstaten en derhalve met de mogelijke sectorale repercussies daarvan op Gemeenschapsniveau.” (Overwegingen 17-20).

- (37) Terwille van een coherente uitvoering van de maatregelen ter ondersteuning van de ontwikkeling van de sector verwerking en afzet van landbouwproducten is de Commissie van mening dat voor de uitsluitend door de lidstaten gefinancierde maatregelen dezelfde sectorale beperkingen op de toekenning van steun moeten gelden als voor investe-

ringssteun van de Gemeenschap. Zo poogt de Commissie ervoor te zorgen dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het beleid inzake staatssteun met elkaar overeenstemmen om te voorkomen dat investeringen worden bevorderd die in structureel opzicht tegen het belang van de Gemeenschap indruisen. Het is duidelijk dat de inspanningen van de Gemeenschap om structurele overcapaciteit te verminderen of weg te nemen, zouden worden doorkruist wanneer de lidstaten onbeperkt staatssteun zouden mogen verlenen.

- (38) Aanvankelijk heeft de Commissie dergelijke sectorale beperkingen toegepast op basis van specifieke maatregelen voor de betrokken afzonderlijke sectoren (suiker, isoglucose, zuivelproducten). Na de aanneming van de beschikking van de Commissie van 7 juni 1990 heeft de Commissie deze beschikking echter naar analogie toegepast op nieuwe staatssteun om ervoor te zorgen dat de van communautaire steun uitgesloten investeringen niet ook door staatssteun zouden kunnen worden gesteund.
- (39) Deze ontwikkeling van het beleid van de Commissie ten aanzien van de toepassing van sectorale beperkingen op steun voor investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten is duidelijk weergegeven in de jaarlijkse verslagen van de Commissie over het mededingingsbeleid. Zowel in het XXe verslag (1990)⁽⁹⁾ als in het XXIe verslag (1991)⁽¹⁰⁾ wordt verwezen naar de toepassing van beperkingen voor individuele productsectoren. In het XXIIe verslag (1992) is uitdrukkelijk het volgende vermeld⁽¹¹⁾:

„Bij het structuurbeleid voor investeringen inzake de verwerking en de afzet van landbouwproducten, is het de lidstaten ingevolge Verordening (EEG) nr. 866/90 van de Raad in beginsel toegestaan eenzijdige maatregelen in te voeren, in de zin van de artikelen 92 en 93, op alle gebieden waarop de verordening betrekking heeft.

In de praktijk wordt deze vrijheid beperkt door het beleid van de Commissie om dezelfde investeringen van overheidssteun uit te sluiten, als die welke zijn uitgesloten van communautaire medefinanciering volgens punt 2 van de bijlage bij Beschikking 90/342/EEG van de Commissie van 7 juni 1990.”

Dit standpunt is in soortgelijke bewoordingen herhaald in het XXIIIe verslag (1993)⁽¹²⁾ en het XXIVe verslag (1994)⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Punt 337.

⁽¹⁰⁾ Punt 317.

⁽¹¹⁾ Punt 506.

⁽¹²⁾ Punt 550.

⁽¹³⁾ Punt 371.

⁽⁸⁾ Jurispr 1997, blz. I-135.

(40) Bovendien is dit beleid uitdrukkelijk aan de Duitse regering meegedeeld in het kader van specifieke beschikkingen over individuele steunmaatregelen die bij de Commissie waren aangemeld. Zo heeft de Commissie bijvoorbeeld bij brief van 30 maart 1993 (SG(93) D/5076) de Duitse regering in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van steun die Duitsland had besloten toe te kennen voor de modernisering van een graanmolen in Dresden (C 6/93). In deze brief heeft de Commissie het volgende verklaard:

„Het is vast beleid van de Commissie om bij de beoordeling van staatssteun voor investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten de sectorspecifieke selectiecriteria in punt 2 van de bijlage bij Beschikking 90/342/EEG van de Commissie („sectorale beperkingen”) naar analogie toe te passen, omdat deze criteria erop zijn toegesneden rekening te houden met de marktsituatie in de Gemeenschap.”.

Een soortgelijke passage is opgenomen in de brief van de Commissie van 28 juni 1993 (SG(93) D/10681) waarbij de procedure is ingeleid ten aanzien van steun voor de modernisering van graanmolens in Sachsen (C 15/93).

(41) Nadat — in het bijzonder na de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid bij Beschikking 94/173/EG — de selectiecriteria en de van communautaire steun uitgesloten categorieën investeringen waren aangepast aan de huidige marktomstandigheden was het duidelijk dat de Commissie haar beleid inzake staatssteun moest aanpassen. De Commissie heeft in een mededeling aan de lidstaten van 1 juli 1994 aangegeven dat zij voornemens was haar beleid op dit gebied te herzien, zodra de nodige voorbereidende werkzaamheden met de lidstaten waren voltooid. Terwille van de rechtszekerheid zou de Commissie echter de bij Beschikking 90/342/EEG vastgestelde sectorale beperkingen blijven toepassen, totdat de voorbereidende werkzaamheden waren voltooid. In deze mededeling heeft de Commissie ook haar standpunt bevestigd, dat voor door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen en voor uitsluitend met staatssteun gefinancierde maatregelen dezelfde sectorale beperkingen worden toegepast.

(42) De Commissie is met haar herziening begonnen en heeft op 30 november 1994 haar goedkeuring gehecht aan een eerste ontwerp voor de richtsnoeren en dienstige maatregelen voor de betrokken soorten steun, dat zij bij brief van 13 februari 1995 aan de lidstaten heeft toegezonden. Na raadpleging van de lidstaten in de werkgroep „Mededingingsvoorwaarden in de landbouw” tijdens een vergadering op 3 mei 1995, heeft de Commissie de betrokken richtsnoeren en dienstige

maatregelen bij besluit van 19 juli 1995 goedgekeurd.

(43) De Commissie bevestigde daarmee haar bestaande beleid, namelijk de toepassing naar analogie van de sectorale beperkingen die golden voor de communautaire medefinanciering van dergelijke investeringen in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90, maar bracht in vergelijking met de tot en met 31 december 1995 geldende bepalingen de volgende wijzigingen aan:

— van toepassing zijn de sectorale beperkingen in de punten 1.2 (tweede en derde streepje) en 2 van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG, in plaats van de beperkingen in punt 2 van de bijlage bij Beschikking 90/342/EEG;

— de richtsnoeren en dienstige maatregelen worden automatisch aangepast in geval van toekomstige wijzigingen van Beschikking 94/173/EG;

— de voor de staatssteun vastgestelde maximumpercentages hebben betrekking op de brutosteun;

— de richtsnoeren en dienstige maatregelen gelden ook voor steun voor investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten op de landbouwbedrijven;

— indien staatssteun die is onderworpen aan de bijzondere voorwaarden van punt 2 van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG, wordt toegekend in het kader van een algemene, regionale of sectorale steunregeling waartegen de Commissie geen bezwaar op grond van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag heeft gemaakt, kan worden verlangd dat bij de Commissie een jaarlijks verslag wordt ingediend dat haar in staat stelt te controleren of aan elk van de in punt 2 van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG vermelde voorwaarden voor de toekenning van de betrokken steun is voldaan;

— bepaalde regelingen waarvan de bepalingen in de betrokken richtsnoeren en dienstige maatregelen zijn overgenomen, werden ingetrokken.

4. Toepassing van de richtsnoeren en dienstige maatregelen op regionale steunmaatregelen

(44) Gedurende de hele procedure heeft de Duitse regering zich in wezen verzet tegen toepassing van de richtsnoeren op regionale steunmaatregelen. In de eerste plaats voert zij aan dat wanneer grote delen van de sector verwerking en afzet van landbouwproducten aan een onbeperkt verbod van nationale steunverlening worden onderworpen, dit voor plattelandsgebieden zou kunnen leiden tot een onaantvaardbare verkleining van de werkingssfeer van de

regionale maatregelen ter verbetering van de regionale economische structuur. Met andere woorden, volgens de Duitse regering moet aan de toepassing van regionale steunmaatregelen van de nationale overheid voorrang worden gegeven boven de specifieke eisen die het gemeenschappelijk landbouwbeleid stelt.

De Commissie kan dit standpunt niet accepteren. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid, waarvan de totstandbrenging in artikel 3, onder e), van het EG-Verdrag is voorgeschreven, is gebaseerd op de ontwikkeling — via de gemeenschappelijke marktordeningen en structuurmaatregelen — van specifieke steunmechanismen die zijn afgestemd op de behoeften van de betrokken specifieke sectoren en die daarom van sector tot sector sterk verschillen. Dit beleid is door de Gemeenschap volgens de procedure van artikel 43 van het Verdrag ontwikkeld en wordt op gemeenschapsvlak beheerd en ten uitvoer gelegd. Bijgevolg moeten de lidstaten bij het ontwerpen en uitvoeren van hun nationale steunmaatregelen rekening houden met de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, en in het bijzonder met de specifieke beperkingen die zijn gesteld aan de toekenning van financiële steun aan bepaalde sectoren, ongeacht of het daarbij om de primaire productie dan wel de verwerking en afzet van landbouwproducten gaat. Om deze reden heeft de Commissie steeds met nadruk gesteld dat in het kader van regionale steunmaatregelen van de nationale overheid rekening moet worden gehouden met de specifieke voorschriften die voor de landbouwsector gelden.

(45) Bovendien kan de Commissie niet aanvaarden dat de Duitse regering een onderscheid maakt tussen sectorale en regionale steunmaatregelen. De Commissie moet bij de beoordeling of nationale steun verenigbaar is met artikel 92, lid 3, van het Verdrag, letten op de economische gevolgen van de maatregel, en in het bijzonder nagaan in hoeverre de maatregel de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig kan veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. De door de lidstaat gehanteerde indeling van de steunmaatregelen is in het gunstigste geval aan te merken als van ondergeschikt belang. Anders zou een lidstaat gemakkelijk aan de toepassing van restrictief beleid ten aanzien van bepaalde soorten steun kunnen ontkomen door een maatregel van „sectorale steun” tot „regionale steun” om te dopen of door een investering te verplaatsen van een niet voor regionale steun in aanmerking komend gebied naar een gebied dat daarvoor wel in aanmerking komt. In dat geval zouden beperkingen die de Commissie stelt aan de toekenning van steun aan sectoren met een aangetoonde overcapaciteit, geen enkel nut hebben.

(46) De Commissie deelt de opvatting dat de sector verwerking en afzet van landbouwproducten een belangrijke sector van de Europese economie vormt. Met name is het waarschijnlijk dat investeringen in deze sector de economische ontwikkeling van plattelandsgebieden en het scheppen van werkgelegenheid in die gebieden zullen bevorderen.

Ook is het waarschijnlijk dat investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten de landbouwers zullen helpen nieuwe afzetmogelijkheden voor hun producten te vinden. Om deze reden heeft de Gemeenschap in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90 aanzienlijke financiële steun voor dergelijke investeringen verleend. De Commissie heeft zich altijd positief opgesteld tegenover staatssteun in deze sector; thans staat zij een steunniveau toe tot 75 % in de regio's van doelstelling 1 en 55 % in de overige regio's⁽¹⁴⁾.

(47) Bovendien wordt erop gewezen dat in de richtsnoeren in die zin met de bijzondere behoeften in het kader van regionale steunmaatregelen rekening wordt gehouden, dat volgens de richtsnoeren een hoger steunpercentage mogelijk is dan de bovengenoemde, wanneer in de betrokken regionale steunmaatregel dat hogere percentage van toepassing is. Punt 4, onder b), ii), van de richtsnoeren en dienstige maatregelen luidt als volgt:

„Wanneer een regionale steunregeling onder meer voorziet in steun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten, geldt voor die investeringen het bepaalde in deze richtsnoeren en dienstige maatregelen. Bij de toepassing van een regionale steunregeling moet de hand worden gehouden aan de voor die regeling goedgekeurde steunintensiteit.”

(48) De Duitse regering stelt dat Beschikking 94/173/EG een groot aantal investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten van steunverlening uitsluit. Het is juist, dat Beschikking 94/173/EG steunverlening voor een aanzienlijk aantal investeringen zonder meer verbiedt. De Commissie heeft echter in de sectorale beperkingen zelf — zowel in de versie van 1994 als in die van 1990 — wel degelijk met regionale verschillen rekening gehouden, door een hele reeks afwijkingen van de in die beperkingen opgenomen verbodsbepalingen toe te staan ten behoeve van minder ontwikkelde regio's, waaronder vooral de gebieden van doelstelling 1. Zo kunnen bijvoorbeeld op grond van de sectorale beperkingen investeringen die anders zouden zijn uitgesloten, soms wel worden ondersteund wanneer zij worden gedaan in een regio van doelstelling 1 met aantoonbaar ontoereikende productiecapaciteit of indien de totale productiecapaciteit niet zal toenemen. Zelfs in sectoren zonder afwijkingen ten gunste van zwakkere gebieden zijn vaak niet alle investeringen verboden. Vooral investeringen om productie-installaties aan te passen aan de normen op het gebied van hygiëne, dierenwelzijn of milieubescherming mogen vaak worden ondersteund op voorwaarde dat de totale productiecapaciteit niet toeneemt of wordt teruggebracht.

⁽¹⁴⁾ Bijlage bij de richtsnoeren inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten (PB C 29 van 2.2.1996, blz. 4).

- (49) De Duitse regering maakt er ook bezwaar tegen, dat in Beschikking 94/173/EG niet is aangegeven wanneer mag worden aangenomen dat de capaciteit ontoereikend is, of met welke middelen dit moet worden aangetoond. In punt 3, onder b), tweede alinea, van de richtsnoeren is echter het volgende bepaald: „Indien staatssteun die is onderworpen aan bijzondere voorwaarden als vermeld in punt 2 van de bijlage van Beschikking 94/173/EG, wordt toegekend in het kader van een algemene, regionale of sectorale steunregeling waartegen de Commissie geen bezwaar (...) heeft gemaakt, moet bij de Commissie een jaarlijks verslag worden ingediend dat gegevens over elke toekenning van dergelijke steun in het verslagjaar bevat, en met name die gegevens die van nut zijn om de Commissie in staat te stellen zonder aanvullend onderzoek te concluderen dat aan elk van de in punt 2 van de bijlage van Beschikking 94/173/EG vermelde voorwaarden voor de toekenning van dergelijke steun werkelijk is voldaan.”. Hieruit volgt voort dat het in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten is uit te maken of werkelijk aan de in Beschikking 94/173/EG vermelde voorwaarden is voldaan. Wanneer de bevoegde autoriteiten twijfelen over de juiste toepassing van de betrokken criteria, kunnen zij altijd op grond van artikel 5 van het Verdrag de Commissie om verduidelijking verzoeken.
- (50) Voorts heeft de Duitse regering niet in bijzonderheden meegedeeld op welke manier haar beleid inzake regionale steunverlening nu precies wordt belemmerd door de sectorale beperkingen van Beschikking 94/173/EG. Zij heeft in haar brief van 31 juli 1996 een algemene beschrijving van het belang van staatssteun voor de verwerking en afzet van landbouwproducten gegeven, maar heeft niet in bijzonderheden meegedeeld om welke investeringen het gaat en evenmin in welke mate de betrokken maatregelen onder de sectorale beperkingen van Beschikking 94/173/EG vallen.
- (51) Aangezien 14 lidstaten hebben ingestemd met toepassing van de sectorale beperkingen ten aanzien van regionale steunmaatregelen en aangezien de Duitse regering niet uitvoerig heeft toegelicht waarom haars inziens deze sectorale beperkingen een onaanvaardbare beknotting van het beleid inzake regionale steunverlening betekenen, moet de Commissie concluderen dat het door de Duitse autoriteiten ingenomen standpunt niet gerechtvaardigd is.
- (52) Mochten de Duitse autoriteiten een of meer van de bij Beschikking 94/173/EG vastgestelde sectorale beperkingen te restrictief vinden, dan kunnen zij altijd de Commissie verzoeken de betrokken bepalingen opnieuw te bezien en deze zo nodig te wijzigen. Dit zou het voordeel hebben, dat voor de betrokken activiteiten niet alleen staatssteun zou kunnen worden toegekend, maar ook communautaire financiële steun uit de Structuurfondsen, en de Commissie zo zou kunnen blijven zorgen voor de nodige coherentie tussen het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het beleid inzake staatssteun.
- (53) De Duitse regering twijfelt voorts aan het uitgangspunt dat door de invoering van communautaire richtsnoeren een betere coherentie met de gemeenschappelijke ordeningen van de landbouwmarkten wordt bereikt. De betrokken richtsnoeren en dienstige maatregelen betreffen niet zozeer de productie van landbouwproducten, als wel de industriële verwerking en de commerciële afzet van bestaande producten die onder bijlage II van het Verdrag vallen. De Duitse regering is derhalve van mening dat de manier waarop de gemeenschappelijke marktordeningen prijs en hoeveelheid reguleren, niet door beperkingen op de industriële verwerking of afzet kan worden beïnvloed. Landbouwoverschotten worden door de aanwezigheid van concurrerende verwerkingscapaciteit niet bevorderd, maar door productiestimulansen in het kader van de betrokken ordeningen van de landbouwmarkten.
- (54) De Commissie kan het strikte onderscheid niet aanvaarden dat de Duitse regering poogt te maken tussen enerzijds de sectoren van de primaire productie, die onder de gemeenschappelijke marktordeningen vallen, en anderzijds de verwerking en afzet van landbouwproducten. Uit de ervaring bij het voeren van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, blijkt dat de totstandbrenging van nieuwe capaciteit voor de verwerking en afzet van bepaalde typen landbouwproducten doorgaans een stimulans betekent voor de landbouwers om meer van de betrokken producten te produceren. Omgekeerd kunnen maatregelen ter beperking van de primaire landbouwproductie in bepaalde sectoren tot overcapaciteit leiden bij de bedrijven die de betrokken producten verwerken en afzetten, tenzij de capaciteit van die bedrijven dienovereenkomstig wordt ingekrompen. Verordening (EEG) nr. 866/90 is zelfs specifiek op deze nauwe economische relatie tussen de primaire landbouwproductie en de be- en verwerking van landbouwproducten gebaseerd. De verordening is met name gebaseerd op het beginsel dat investeringen slechts kunnen worden gesteund wanneer zij zijn opgenomen in sectorplannen, die een grondige analyse van de situatie in de betrokken sector en van de voorgenumen verbetering bevatten. Bovendien moet ervoor worden gezorgd, dat de investeringen levensvatbaar zijn en dat de landbouwers naar behoren van de maatregelen kunnen profiteren. De Commissie is van mening dat zij bij de beoordeling of staatssteun op grond van artikel 92, lid 3, van het Verdrag als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd, ook het recht heeft met de nauwe economische relatie tussen de primaire productie en de verwerking en afzet van landbouwproducten rekening te houden.

- (55) Voorts wijst de Commissie erop, dat zij zich bij het bepalen van haar beleid inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en afzet van landbouwproducten tot doel stelt ervoor te zorgen dat het mededingingsbeleid en het gemeenschappelijk landbouwbeleid in hun geheel met elkaar verenigbaar zijn. Om deze samenhang te waarborgen poogt de Commissie ervoor te zorgen dat voor alle overheidsinvesteringen in deze sector dezelfde sectorale beperkingen gelden, ongeacht of de lidstaat dan wel de Gemeenschap de financieringsbron is. Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat tot de bij Beschikking 90/342/EEG vastgestelde sectorale beperkingen en de bij Beschikking 94/173/EG daarin aangebrachte wijzigingen pas is besloten na een uitvoerige analyse van representatieve markten op het niveau van de be- en verwerking zelf en niet op het niveau van de primaire productie. Zo is de uitsluiting van investeringen in de zetmeelproductie bijvoorbeeld gebaseerd op de aanhoudende overcapaciteit in de sector van de zetmeelproductie en niet op een mogelijke overcapaciteit bij de productie van aardappelen of granen voor gebruik als grondstof bij de zetmeelproductie. Ook de beperkingen ten aanzien van investeringen voor het slachten van runderen, varkens, schapen en pluimvee zijn gebaseerd op overcapaciteit bij de slachterijen en niet op de omvang van de primaire productie. De overige sectorale beperkingen zijn eveneens gebaseerd op het bestaan van overcapaciteit in de be- en verwerkende sector.
- (56) Tenslotte voert de Duitse regering aan, dat staatssteun moet kunnen worden verleend, ongeacht of de gebruikte primaire landbouwproducten afkomstig zijn uit de binnenlandse productie dan wel zijn ingevoerd. Het bepaalde in artikel 13, tweede streepje, van Verordening (EG) nr. 951/97⁽¹⁵⁾ sluit communautaire financiering van investeringen voor de afzet of verwerking van producten uit derde landen uit. Daarentegen voorzien de richtsnoeren en dienstige maatregelen inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten niet uitdrukkelijk in de uitsluiting van staatssteun voor investeringen voor de verwerking en afzet van producten die uit derde landen zijn ingevoerd, en de Commissie zou tegen dergelijke steun ook geen bezwaar hebben mits wordt voldaan aan alle voorwaarden die in de richtsnoeren en dienstige maatregelen zijn vastgesteld, en met name aan de sectorale beperkingen van Beschikking 94/173/EG. De reden voor dit verschil in aanpak is, dat de Commissie het nodig vindt ervoor te zorgen dat de financiële middelen van de

Gemeenschap worden gebruikt voor de ontwikkeling van verwerkings- en afzetcapaciteit voor producten van oorsprong uit de Gemeenschap. Anderzijds dienen de lidstaten, uiteraard op voorwaarde dat de artikelen 92 en 93 van het Verdrag in acht worden genomen, zelf te beslissen of zij in verband met de specifieke nationale situatie staatssteun zullen verlenen voor de verwerking en afzet van ingevoerde landbouwproducten. Om deze redenen is dit argument van de Duitse autoriteiten niet gegrond.

IV. CONCLUSIE

- (57) Gezien het voorgaande zijn de argumenten en conclusies die de Duitse regering aanvoert voor haar weigering de door de Commissie voorgestelde richtsnoeren en dienstige maatregelen op regionale steunmaatregelen toe te passen, niet gerechtvaardigd.
- (58) Met uitzondering van Duitsland hebben alle andere lidstaten met de invoering van de richtsnoeren en dienstige maatregelen ingestemd. De Commissie kan, bij ontstentenis van een duidelijke motivering door de betrokken lidstaat, niet aanvaarden dat in slechts één van de lidstaten de richtsnoeren en dienstige maatregelen niet voor regionale steunmaatregelen zouden gelden.
- (59) In het licht van de weigering van Duitsland deze richtsnoeren en dienstige maatregelen toe te passen, heeft de Commissie, nu zij de procedure van artikel 93, lid 2, heeft ingeleid en afgesloten, het recht Duitsland door middel van een op die bepaling gebaseerde beschikking en op grond van de in deel III uiteengezette overwegingen ertoe te verplichten de richtsnoeren inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten toe te passen en bestaande steunmaatregelen met Beschikking 94/173/EG in overeenstemming te brengen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Nationale regionale steunregelingen van Duitsland zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag, voorzover zij niet in overeenstemming zijn met de richtsnoeren en dienstige maatregelen inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten die bij brief SG(95) D/13086 van 20 oktober 1995 aan Duitsland zijn meegedeeld.

⁽¹⁵⁾ Zie voetnoot 3.

Artikel 2

Binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking wijzigt Duitsland bestaande steunregelingen of trekt het deze zo nodig in, om ervoor te zorgen dat deze verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt. Duitsland zorgt er overeenkomstig punt 3, onder b), van de in artikel 1 genoemde richtsnoeren voor dat:

1. geen staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten wordt toegekend voor investeringen als bedoeld in punt 1.2, tweede en derde streepje, van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG of voor investeringen die krachtens punt 2 van die bijlage onvoorwaardelijk zijn uitgesloten;
2. geen staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten wordt toegekend voor andere investeringen als bedoeld in punt 2 van de bijlage bij Beschikking 94/173/EG, tenzij aan de bijzondere voorwaarden van die bijlage is voldaan.

Artikel 3

Duitsland stelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking in kennis van de maatregelen die zijn genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 20 mei 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 juli 1998

**betreffende steunmaatregelen van Duitsland ten behoeve van de ondernemingen
Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH voor 1996 en 1997***(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2476)***(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)**

(1999/184/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op
artikel 88,

Gelet op Beschikking nr. 3632/93/EGKS van de
Commissie van 28 december 1993 tot vaststelling van een
communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de
lidstaten ten behoeve van de kolenindustrie⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Op 23 oktober en 5 november 1996 heeft de Britse
onderneming Celtic Energy Ltd via de permanente verte-
genwoordiging van het Verenigd Koninkrijk bij de Euro-
pese Unie twee formele klachten bij de Commissie inge-
diend; deze zijn gericht tegen de Duitse mijnbouwonder-
nemingen Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit
GmbH.

Bij schrijven van 5 oktober 1995 en van 30 september
1996 heeft Duitsland overeenkomstig artikel 9, lid 1, van
Beschikking nr. 3632/93/EGKS financiële steunmaatre-
gelen aangemeld, welke dit land voornemens was voor
1996 en 1997 te nemen.

In aansluiting op deze klachten en de door haar uitge-
voerde controles heeft de Commissie op 2 augustus 1997
Duitsland een schriftelijke aanmaning doen toekomen
waarin zij de inhoud van deze klachten officieel
meedeelde en om inlichtingen heeft gevraagd over de
wijze waarop genoemde ondernemingen alsook de Duitse
autoriteiten tewerk zijn gegaan. De Commissie heeft in
haar schriftelijke aanmaning de rechtsbeginselen uiteen-
gezet waarop Duitsland alsmede de ondernemingen
Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH
mogelijk inbreuk hebben gepleegd.

In een brief van 6 oktober 1997 heeft Duitsland op de
schriftelijke aanmaning geantwoord.

Via een in het *Publicatieblad van de Europese Gemeen-
schappen* opgenomen mededeling⁽²⁾ heeft de Commissie
ook de overige lidstaten en andere betrokkenen uitgeno-

digd om met betrekking tot deze aangelegenheid een
standpunt in te nemen; in het kader hiervan hebben het
Verenigd Koninkrijk (bij brief van 23 september 1997)
alsmede een aantal concurrerende ondernemingen en de
Duitse steenkolenproducenten hun opmerkingen voorge-
legd; deze zijn op passende wijze aan Duitsland doorge-
zonden.

Op 13 maart, 15 mei en 12 juni 1998 hebben, wegens de
betrokken afzet van Duitse antracietnootjes op de markt
van de Gemeenschap en met name in het Verenigd
Koninkrijk, de ondernemingen Consolidated Coal plc,
Evans & Reid Coal Co. Ltd en Betws Anthracite Ltd
eveneens klachten ingediend. Preussag Anthrazit GmbH
heeft de Commissie op de bovengenoemde schriftelijke
aanmaning via een advocatenkantoor een antwoord doen
toekomen.

Aangezien deze klachten en laatstgenoemd stuk na het
verstrijken van de in de schriftelijke aanmaning door de
Commissie vastgestelde termijn zijn binnengekomen en
de Commissie Duitsland geen wederhoor kon toestaan,
kon daarmee voor de onderhavige beschikking geen reke-
ning worden gehouden.

In de genoemde klachten wordt de afzet in 1996 en 1997
van binnen de Gemeenschap gesubsidieerde antraciet-
nootjes door de ondernemingen Sophia Jacoba GmbH en
Preussag Anthrazit GmbH op de korrel genomen. De in
vergelijking met de productiekosten door deze onder-
nemingen gehanteerde buitengewoon gunstige prijzen op de
markt van de Gemeenschap, en vooral op die in het
Verenigd Koninkrijk, zouden uitsluitend mogelijk zijn
geweest door overheidssubsidies, die door Duitsland in
het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS werden
verleend. Deze subsidies die volgens de klachten een
aanzienlijk deel van de productiekosten bij de genoemde
ondernemingen dekken, zouden voor een deel voor een
ander doel gebruikt zijn dan dat waarvoor zij zijn toege-
kend.

Volgens de klager leiden dat soort praktijken tot concu-
rentieverstoring op de gemeenschappelijke markt voor
antracietkolen. Hij wijst er verder op dat hetzelfde
product door de betrokken ondernemingen in andere
lidstaten tegen hogere prijzen dan die in het Verenigd
Koninkrijk verkocht wordt.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1993, blz. 12.

⁽²⁾ PB C 258 van 23. 8. 1997, blz. 2.

Na bestudering van het antwoord van Duitsland op de schriftelijke aanmaning alsmede van de opmerkingen van de andere betrokkenen was de Commissie van oordeel dat dit antwoord om redenen die in deze beschikking uitvoerig zullen worden behandeld, niet toereikend was om van een verdere behandeling van de klacht af te zien.

Intussen zijn er tussen de Commissie en de vertegenwoordigers van de betrokken ondernemingen en lidstaten talrijke vergaderingen en contacten geweest om tot een betere evaluatie van de gehele problematiek te komen. Voorts heeft de Commissie haar vertegenwoordigers naar het Verenigd Koninkrijk (26-30 januari 1998) en naar Duitsland (10/11 februari 1998) gezonden waar zij ontmoetingen met de voornaamste vertegenwoordigers van de antracietkolenindustrie in Duitsland, Wales, Engeland en Noord-Ierland hebben gehad. De bedoeling van deze bijeenkomsten was, enerzijds, om de feiten te achterhalen, en met name de toestand op de meest betrokken geografische markten, alsmede om de modaliteiten voor het gebruik van de subsidies te evalueren en, anderzijds, om het desbetreffende prijsbeleid te analyseren alsmede om de juridische argumenten met het oog op de verenigbaarheid van de Duitse subsidies met de regels van de gemeenschappelijke markt te beoordelen.

II

De gemeenschappelijke markt voor antracietkolen geeft betrekkelijk duidelijk aan met welke moeilijkheden de mijnbouwindustrie in de Gemeenschap wordt geconfronteerd: een dalende vraag, met name op het gebied van de huisbrand, een toenemende concurrentie door invoer uit derde landen, alsmede hoge productiekosten voor bepaalde productiesectoren in de Gemeenschap, waarbij er tussen de afzonderlijke productiesectoren aanzienlijke kostenverschillen bestaan.

Aan de hand van de door Duitsland en het Verenigd Koninkrijk meegedeelde informatie kan worden vastgesteld dat de gemiddelde productiekosten van de grootste Duitse antracietkolenproducent Preussag Anthrazit GmbH 300 DEM per ton, ofwel 152 ECU bedragen, terwijl de gemiddelde kosten voor de productie van antracietkolen bij de voornaamste producent in het Verenigd Koninkrijk, Celtic Energy Ltd, ongeveer 30 GBP, ofwel 43 ECU, bedragen. Dit verschil wordt voornamelijk veroorzaakt door het feit dat de productie van deze laatste onderneming van gunstige geologische omstandigheden profiteert, terwijl Preussag Anthrazit GmbH kolen wint tot een diepte van 1 500 m. De productiekosten van de onderneming Sophia Jacoba GmbH in 1996 ten bedrage van 373 DEM zijn niet representatief, aangezien deze onderneming in maart 1997 de kolenwinning gestaakt heeft. In het jaar 1995 bedroegen de productiekosten daar 307 DEM per ton.

Antraciet is de steenkolensoort met het hoogste koolstofgehalte. Het gaat hierbij om hoogwaardige kolen die bij verbranding weinig rook veroorzaken en slechts een klein gedeelte aan vluchtige bestanddelen bezitten. Deze kolensoort ontvlamt betrekkelijk moeilijk, doch verspreidt constant veel warmte. Daardoor was deze kolensoort vanouds zeer geschikt voor gebruik in de industrie en vooral als huisbrand.

De uit de mijn komende ruwe antraciet wordt op verschillende manieren bewerkt waarbij de fijnkool, een product met een geringe handelswaarde (60-70 DEM/ton) en een korrelgrootte van 0-5 mm (het gaat hier om ongeveer 60 % van de gedolven kolen), die in elk geval voor het grootste deel verkocht wordt aan krachtcentrales, van de antracietkolen gescheiden wordt, welke 20-30 % van de mijnproductie uitmaakt, een hoge handelswaarde heeft (190 DEM/ton) en voor de industrie en als huisbrand gebruikt wordt.

Het op de markt brengen van antracietkool had derhalve traditioneel in eerste instantie betrekking op antracietnootjes.

De markt voor antracietnootjes is geografisch beperkt tot die regio's in de Gemeenschap, in België, Duitsland, Spanje, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, waar traditioneel steenkolen werden gedolven.

Op grond van de regelmatige leveringen, de kwaliteit en de concurrerende prijzen geniet de Duitse antracietkool op de markt van de Gemeenschap een goede naam. De leveringen aan het Verenigd Koninkrijk begonnen in het geval van Sophia Jacoba GmbH in 1971 en in het geval van Preussag Anthrazit GmbH in het midden van de jaren zeventig.

In het Verenigd Koninkrijk was de afzetmarkt voor leveringen uit Duitsland het gebied aan de Engelse oostkust dat zich van de Humberbocht tot aan de zuidkust uitstrekt, alsmede, in het geval van de mijnbouwonderneming Sophia Jacoba GmbH, Noord-Ierland.

De genoemde Duitse ondernemingen konden daar een markt ontsluiten, aangezien de staatsonderneming National Coal Board (later British Coal) in deze gebieden slechts in geringe mate aan prospectie naar opslagterreinen had gedaan, en hun prijzen bovendien zeer gunstig waren.

In de loop van de privatisering van British Coal in 1994 verwierf de privé-onderneming Celtic Energy Ltd verscheidene mijnen in Wales, waarvan de meeste antracietkool delven. Na deze dagbouwmijnen te hebben verworven, voerde Celtic Energy Ltd een geheel ander beleid, aangezien zij de zakelijke activiteiten in Engeland besloot uit te breiden en in Hull, een havenstad waar de meeste Duitse antracietkool wordt ingevoerd, een centrum voor de afzet van haar producten in het oosten van het eiland opende, dat, zoals reeds gesteld, zich traditioneel in de commerciële invloedssfeer van de ondernemingen Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH bevond.

Om een deel van de Engelse markt voor zich te winnen, besloot Celtic Energy Ltd in 1995 haar producten in Engeland tegen dezelfde prijzen aan te bieden als in Wales, hetgeen mogelijk was doordat zij de transportkosten voor haar rekening nam.

In het licht van deze situatie besloten Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH hun prijzen te verlagen, waardoor een proces van wederzijdse prijsdumpling op gang werd gebracht, dat tot eind 1997 voortging.

Op grond van haar onderzoek stelt de Commissie vast dat de door Preussag Anthrazit GmbH in het Verenigd Koninkrijk gehanteerde prijzen voor antracietnootjes ten minste in de periode 1996-1997 systematisch onder de prijzen van de ondernemingen lagen die de opvolgers van de National Coal Board als referentieproducenten in de zin van artikel 2 van Beschikking 72/443/EGKS van de Commissie van 22 december 1972 inzake de prijsaanpassing bij de afzet van kolen op de gemeenschappelijke markt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, gehanteerd hebben. In januari 1996 was aan de Britse oostkust de gradatie „beans” (nootjes IV) van Preussag Anthrazit GmbH tegen een prijs van 93 GBP per ton en van Celtic Energy Ltd tegen de prijs van 101 GBP verkrijgbaar. In oktober 1997 lagen de prijzen voor dezelfde gradatie bij 94 GBP, respectievelijk 103,40 GBP. Ter vergelijking worden de prijzen voor antracietkool uit de Volksrepubliek China genoemd die in januari 1996 tegen 94 GBP en in oktober 1997 tegen 102,7 GBP verkocht werd. In 1995 werden antracietnootjes door Preussag Anthrazit GmbH tegen die van 105 GBP, door Celtic Energy Ltd tegen die van 105 GBP en door de Volksrepubliek China tegen die van 94 GBP verkocht.

Met betrekking tot de door Preussag Anthrazit GmbH in de diverse lidstaten gevraagde prijzen kunnen grote prijskortingen ten opzichte van de prijslijsten worden geconstateerd. Op basis van een door een onafhankelijke expert uitgevoerde studie kan worden vastgesteld dat de laagste prijzen die deze onderneming in de zomer van 1996 (af mijn) bij afzet in het Verenigd Koninkrijk vroeg, tussen 153 DEM per ton (nootjes IV) en 183 DEM per ton (nootjes II) lagen tegenover de op de prijslijsten (af mijn) genoemde prijzen van 400 DEM voor kolen van de soorten nootjes IV (14/23) en nootjes II (37/55). In vergelijking daarmee lagen de prijzen (af mijn) voor nootjes IV voor leveringen aan Frankrijk bij 248 DEM, voor leveringen aan België bij 265 DEM en voor die aan Spanje bij 95 DEM.

In het geval van de onderneming Sophia Jacoba GmbH werd de soort nootjes V (6/14) die tegen een op de prijslijsten genoemde prijs af mijn van 361 DEM per ton werd aangeboden, in de winter 1995/1996 voor leveringen aan het Verenigd Koninkrijk tegen prijzen (af mijn) van 160 DEM per ton verkocht, terwijl dezelfde soort in Frankrijk tegen een prijs van 202 DEM af mijn was te verkrijgen⁽²⁾.

De bezorgdheid van Preussag Anthrazit GmbH over de concurrentie door de producenten uit Wales blijkt uit het jaarverslag voor 1995 van deze onderneming waarin gezegd wordt dat „antraciet uit Wales — na de privatisering van British Coal weer sterker op de markt — voor onrust zorgde”⁽³⁾. Deze toestand wordt ook in het jaarver-

slag van Sophia Jacoba GmbH voor 1995 op dezelfde wijze beoordeeld⁽⁴⁾.

In het jaarverslag voor 1996 wordt bovendien erop gewezen dat „Preussag Anthrazit GmbH op de binnenlandse markten en op enkele buitenlandse markten voor huisbrand door een elastische prijspolitiek haar marktaandeel zou kunnen verhogen”⁽⁵⁾.

Dit beleid is effectief gebleken, daar uit de verstreckte informatie blijkt dat de export van deze onderneming tussen 1995 en 1996 van 279 000 tot 358 000 ton gestegen is, hetgeen overeenkomt met een toename van 20 %. In het Verenigd Koninkrijk zou de afzet tussen 1995 en 1996 waar een stijging van 66 000 tot 98 000 ton werd opgetekend, met 49 % zijn toegenomen. Ook in Frankrijk en België zou een toename van 13 %, respectievelijk 8 %, zijn waargenomen. In 1997 daalden deze hoeveelheden tot 68 000 ton en tot nul begin 1998.

In het geval van Sophia Jacoba GmbH nam de afzet in het Verenigd Koninkrijk in 1996 toe van 25 700 ton tot 37 500 ton. Volgens de door de onderneming verstreckte gegevens werden er in 1997, in welk jaar haar enige schacht werd stilgelegd, geen kolen meer geleverd.

Deze exportstijgingen zijn des te opmerkelijker, aangezien zij onder zeer moeilijke marktvoorwaarden geschieden. Enerzijds neemt de concurrentie toe uit derde landen, zoals Vietnam, de Volksrepubliek China of Rusland, waarvan de producten voor de gemeenschappelijke markt kwalitatief gezien volledig aanvaardbaar zijn.

Anderzijds is de belangrijkste markt voor de afzet van antracietnootjes, te weten de markt voor huisbrand, veeleisend. Ook wanneer de privé-consument trouw blijft aan zijn leverancier, vormen andere energiedragers als gas of stookolie, die goedkoper en gemakkelijker in het gebruik zijn, een aantrekkelijk alternatief.

Op grond van het bovenstaande kan de gevolgtrekking luiden dat de vooruitzichten voor de gemeenschappelijke markt van antracietnootjes niet bijzonder veelbelovend is en dat deze markt in structureel opzicht sterk terugloopt.

III

In de schriftelijke aanmaning aan Duitsland heeft de Commissie haar vermoeden uitgesproken dat het ondernemingsbeleid van Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH op de markt voor antracietnootjes van de Gemeenschap en vooral op die in het Verenigd Koninkrijk via subsidies werd gevoerd die onrechtstreeks voor doeleinden werden gebruikt die in Beschikking nr. 3632/93/EGKS en in Beschikking 96/560/EGKS van de Commissie van 30 april 1996 inzake Duitse steunmaatregelen ten behoeve van de kolenindustrie voor de jaren 1995 en 1996⁽⁶⁾ niet voorzien zijn.

⁽⁴⁾ Sophia Jacoba GmbH, jaarverslag 1995, blz. 5.

⁽⁵⁾ Preussag Anthrazit, jaarverslag oktober 1995/september 1996, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB L 244 van 25. 9. 1996, blz. 15.

⁽¹⁾ PB L 297 van 30. 12. 1972, blz. 45.

⁽²⁾ De indeling van antracietnootjes gaat van een korrelgrootte van 5/12 mm (nootjes V, „grains”) tot een grootte van 45/74 mm („large nuts”). De categorie nootjes IV komt overeen met een grootte van 10/15 tot 14/22 mm. De aanduiding nootjes II heeft betrekking op een grootte van 30/50 mm tot 35/55 mm.

⁽³⁾ Preussag Anthrazit, jaarverslag oktober 1994/september 1995, blz. 13.

In deze schriftelijke aanmaning werd erop gewezen dat de belangen van Celtic Energy Ltd, waaraan de productie duidelijk concurrentiëler is, door de concurrentie van Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH zouden kunnen worden benadeeld. Het gedrag van de genoemde ondernemingen zou als inbreuk op artikel 2, tweede alinea, van het EGKS-Verdrag kunnen worden beschouwd, aangezien de Gemeenschap volgens dit artikel „in toenemende mate de omstandigheden <moet> scheppen, die uit zichzelf de meest rationele verdeling van de productie op een zo hoog mogelijk peil verzekeren <...>”. Het gedrag van genoemde ondernemingen zou als inbreuk op artikel 3, onder b) en g), van het EGKS-Verdrag kunnen worden beschouwd. Bovendien wordt in artikel 4, onder b), van het EGKS-Verdrag de nadruk erop gelegd dat het toepassen door een verkoop van ongelijke voorwaarden bij gelijksoortige transacties overeenkomstig artikel 60, lid 1, tweede streepje, van het EGKS-Verdrag verboden is, met name indien daarbij de kopers naar gelang van hun nationaliteit verschillend worden behandeld.

De Commissie voerde hiervoor het argument aan dat de subsidies waarbij het volgens Duitsland om subsidies voor de afzet van kolen voor elektriciteitsopwekking gaat, in feite subsidies zijn die het voortbestaan van deze ondernemingen garanderen doordat een belangrijk deel van hun vaste productiekosten ermee wordt gedekt. Voorts was zij van mening dat deze subsidies in feite de gehele productie ten goede kwamen. Bij stopzetting van de subsidies zou de productie in haar totaliteit niet meer concurrerend zijn, ongeacht op welke markt de desbetreffende producten zouden worden afgezet.

De Commissie oordeelde dat het door Duitsland gemaakte onderscheid tussen gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde productie, naar gelang van de afzetmarkt van de antracietkool, kunstmatig en ongegrond is en dat met behulp van overheidssubsidies prijzen werden vastgesteld die de productiekosten niet dekken.

In zijn antwoord op de schriftelijke aanmaning zette Duitsland met betrekking tot het argument van de kruis-subsidiëring uiteen dat de subsidies als subsidies voor de afzet van kolen aan elektriciteitscentrales alsmede aan de staalindustrie werden verleend, waarbij werd gepreciseerd dat leveringen aan andere verbruikssectoren niet gesubsidieerd werden.

Duitsland wijst erop dat de subsidies overeenkomstig de vijfde wet inzake de elektriciteitswinning uit kolen („Verstromungsgesetz”)⁽¹⁾ ertoe dienen om het verschil tussen de productiekosten en de prijs voor kolen uit derde landen te dekken.

Duitsland rechtvaardigt de praktijk van de desbetreffende ondernemingen, zonder dit evenwel te staven, met de bewering dat het economisch zeker zinvol kan zijn de productie tijdelijk verder uit te breiden dan de hoeveelheid welke zonder verlies kan worden afgezet, of die in stand te houden. Duitsland wijst erop dat, wanneer de daardoor mogelijk gemaakte extra productie tot een

daling van de gemiddelde kosten van de totale productie leidt, als gevolg van de extra gedolven hoeveelheden een verbetering van de gemiddelde kosten bereikt kan worden. Bovendien voert Duitsland als argument aan dat, wanneer men dit buiten beschouwing laat, het misleidend is om de gemiddelde kosten voor de totale productie met de verkoopopbrengsten op de Britse markt te vergelijken.

Op grond van de door Duitsland meegeleverde gegevens stelt de Commissie vast dat in de Gemeenschap in 1996 1,1 miljoen ton nootjeskolen en in 1997 770 000 ton nootjeskolen werd afgezet tegen de gemiddelde productiekosten niet dekkende prijzen. De gemiddelde prijs van de door Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH in de Gemeenschap afgezette antracietnootjes ligt inderdaad ongeveer 100 DEM per ton onder de gemiddelde kosten van de productie in haar totaliteit.

Ten aanzien van het argument volgens hetwelk het in het belang van een onderneming is te produceren zolang de prijzen de variabele kosten en eventueel ook een, zij het nog zo'n gering aandeel van de vaste kosten dekken, is de Commissie van oordeel dat Duitsland met dit beginsel van de afzet tegen marginale kosten expliciet erkent dat de meeste, zo niet vrijwel alle vaste kosten, door de productie van „tegen kostendeekkende opbrengsten afzetbare hoeveelheden”, dit wil zeggen door antracietfijnkolen gedekt worden (2,3 miljoen ton in 1996 en 1,4 miljoen ton in 1997), welke productiesector volgens Duitsland de enige is die subsidies krijgt.

De Commissie is van mening dat de opbrengsten van de verkopen in hun geheel, of het nu om fijnkool of om antracietnootjes gaat, zonder de subsidies de productiekosten niet kunnen dekken. Gezien de hoge productiekosten van de genoemde ondernemingen vertoont de totale afzet sinds verscheidene jaren een tekort. De bewering van Duitsland dat de productiekosten door de behaalde opbrengsten gedekt worden, kan worden verklaard uit het feit dat in de resultatenrekening van de betrokken ondernemingen geen duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de inkomsten van de ondernemingen en de overheidssteun. Met andere woorden betekent dit dat deze ondernemingen de verleende steun als een onderdeel van hun omzet zien, waarbij bovendien geen onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende verbruikssectoren, onafhankelijk van het feit of zij gesubsidieerd of, volgens Duitsland in het geval van de sectoren industrie en huisbrand, niet gesubsidieerd worden.

In de winst- en verliesrekening van Preussag Anthrazit GmbH voor het boekjaar 1997 is een omzetcijfer van 530,27 miljoen DEM⁽²⁾ vermeld, waarin meer dan 270 miljoen DEM subsidies zijn begrepen. In het verslag voor het boekjaar 1996 wordt een omzet ter hoogte van 473,74 miljoen DEM genoemd, waarbij bij de opsplitsing van de omzet onder punt 12 van de bijlage bij de verlies- en winstrekening — zoals ook het geval is voor het boekjaar 1997 — geen enkele verwijzing is te vinden naar de door de Commissie voor 1996 goedgekeurde subsidies ten bedrage van 278 miljoen DEM. De op de werkelijke

⁽¹⁾ Bundesgesetzblatt 1995 I, blz. 1638.

⁽²⁾ Jaarrekeningen en berichten van indiening, bijlage bij de Bundesanzeiger nr. 85 van 8 mei 1998.

omzet betrekking hebbende bedragen van Preussag Anthrazit GmbH belopen derhalve voor 1996 en 1997 slechts 200, respectievelijk 260 miljoen DEM. In dit verband herinnert de Commissie aan artikel 2, lid 3, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS, volgens welke alle door de onderneming ontvangen steun tezamen met de winst- en verliesrekening als een van de omzet gescheiden inkomen moet worden vermeld. Duitsland heeft niet aan deze bepaling voldaan en heeft derhalve afbreuk gedaan aan het beginsel van de transparantie van de steun en van het gebruik dat daarvan is gemaakt.

Het marginalekostenargument kan voor een onderneming die in een concurrentiële context werkt, logisch lijken; een dergelijke redenering kan evenwel niet meer overeind worden gehouden wanneer een onderneming meer dan 50 % van de kosten van haar totale productie via overheidssubsidies dekt en vrijwel alle vaste kosten uitsluitend door de productie worden gedragen, die volgens Duitsland gesubsidieerd wordt. Zo er sprake zou zijn van schaalvoordelen, zoals Duitsland beweert, dan zouden deze alleen op grond van de subsidies mogelijk zijn. Voor het overige is de omvang van de subsidies zo groot dat de onderneming bij uitblijven daarvan terstond zou moeten sluiten.

Het door Duitsland aangevoerde argument dat Preussag Anthrazit GmbH de vaste kosten van de kennelijk niet gesubsidieerde productie via andere bronnen dekt, waardoor de activa van de onderneming worden aangetast, is derhalve ongegrond en bovendien moeilijk in overeenstemming te brengen met de in 1996 en 1997 behaalde winsten. Bovendien valt moeilijk te begrijpen welk belang de onderneming erbij zou hebben om haar volledige productie met verlies te produceren.

Aangezien de met verliezen gepaard gaande afzet van antracietkolen welke volgens Duitsland niet wordt gesubsidieerd, betrekking heeft op een relatief hoog productievolume, nu al sinds verscheidene jaren geschiedt en niet ermee moet worden gerekend dat de verhouding tussen marktprijzen en productiekosten in de toekomst gunstiger zal worden, is de Commissie van oordeel dat een dergelijke praktijk slechts mogelijk is omdat Duitsland langs overheidssubsidies Preussag Anthrazit GmbH overeind houdt.

Dit wordt ook gestaafd door het feit dat de voor Preussag Anthrazit GmbH bestemde subsidies door Duitsland in het kader van artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS worden aangemeld. Daarin gaat het, in tegenstelling tot artikel 4 van die beschikking waarin sprake is van steun voor de vermindering van de mijnbouwactiviteiten, over een voortzetting van de productie voor onbepaalde duur op basis van een betere economische levensvatbaarheid in het licht van de op de wereldmarkt heersende

voorwaarden. Indien, zoals Duitsland beweert, de ondernemingen ervan zouden hebben afgezien om alle toegestane maatregelen te nemen om hun activa te beschermen, hetgeen met het oog op het bovenstaande zou neerkomen op een beleid dat in de sluiting ervan zou uitmonden, zou dit in tegenspraak zijn met de aanmelding van de steun voor Preussag Anthrazit GmbH voor 1996 en 1997 als steun voor de bedrijfsvoering overeenkomstig artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS.

Zoals reeds is uiteengezet, heeft de Commissie bij de controle van de winst- en verliesrekening van Preussag Anthrazit GmbH voor 1996 en 1997 vastgesteld dat er een winst van 12,59 miljoen DEM, respectievelijk 39,72 miljoen DEM, was behaald, en dit ondanks dat verliezen ter hoogte van 65 miljoen DEM in 1997 en van 56,6 miljoen DEM in 1996 op kennelijk niet-gesubsidieerde verkopen.

Duitsland beweert bovendien dat de subsidies verenigbaar zijn met Beschikking nr. 3632/93/EGKS aangezien zij deel uitmaken van een nationaal programma voor de veiligstelling van de energievoorziening, dat op zijn beurt een bijdrage levert voor een verbeterde veiligstelling van de bevoorrading in Duitsland en in de Gemeenschap, en in de beschikking worden dergelijke maatregelen expliciet toegestaan. In dit verband wijst de Commissie met nadruk erop dat dit in de genoemde beschikking niet is voorzien en dat het derhalve niet als criterium voor de toekenning van subsidies gebruikt kan worden. Het invoeren van een dergelijk criterium is ook strijdig met de bepalingen van artikel 2, tweede alinea, van het EGKS-Verdrag.

Uit het bovenstaande moge duidelijk worden dat de in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS alsmede van Beschikking 96/560/EGKS verleende overheidssteun het de begunstigde ondernemingen mogelijk maakte antracietnootjes tegen prijzen af te zetten die de productiekosten niet dekken en dat die afzet gedeeltelijk in strijd is met de bepalingen van artikel 2 alsmede van artikel 4, onder b), van het EGKS-Verdrag.

Wat de berekeningsgrondslag voor de steun betreft, deelt Duitsland mee dat de kosten berekend zijn op basis van de gemiddelde kosten van de totale productie, zoals die bepaald zijn overeenkomstig de richtsnoeren voor de ondernemingen die zich bezighouden met de winning van steenkolen (RBS - „Richtlinien für das betrieblichen Rechnungswesen im Steinkohlenbergbau”⁽¹⁾). Duitsland verklaart dat deze benadering juist is aangezien de verschillende steenkoolsoorten en -gradaties alleen tegelijkertijd kunnen worden geproduceerd (gekoppelde productie) en de kosten derhalve niet volgens de afzetsectoren (elektriciteitsproductie en verwarming) kunnen worden berekend, zodat iedere aanrekening van kosten (bijvoorbeeld volgens technische of volgens rentabiliteitscriteria) tenslotte willekeurig zou zijn. Volgens Duitsland kan er in dit systeem niet tussen de verschillende marktsectoren met de kostenelementen worden geschoven. Het uitgangspunt voor de berekening van de subsidies wordt gevormd door de gemiddelde kosten van de productie in haar totaliteit.

⁽¹⁾ Uitgave van het „Gesamtverband des deutschen Steinkohlenbergbaus”.

De Commissie is van mening dat op grond van de homogene aard van het ruwe product en de niet-gedifferentieerde productiekosten de antracietfijnkolen en de antracietnootjes gekoppelde producten zijn. Het grote verschil in handelswaarde tussen de beide producten die tot 500 % kan oplopen, zou in principe voor een aanrekening van de kosten pleiten, waarbij niet alleen met de geproduceerde hoeveelheden, doch ook met de marktwaarde van producten met een zo verschillende kwaliteit als bij antracietfijnkolen en antracietnootjes, rekening wordt gehouden. In werkelijkheid bedragen de door de beide Duitse ondernemingen gemiddeld in rekening gebrachte prijzen af mijn 60-70 DEM per ton antracietfijnkolen en 190 DEM per ton antracietnootjes.

De Commissie is van mening dat wanneer de kosten enkel en alleen gerelateerd worden aan de geproduceerde hoeveelheden, op grond waarvan men tot een kostengemiddelde van meer dan 300 DEM per ton komt, waarbij tussen de beide producten geen onderscheid wordt gemaakt, vanwege het feit dat geen rekening wordt gehouden met de door de fysieke eigenschappen bepaalde marktwaarde van deze producten, de boekhoudkundige kosten voor de antracietfijnkolen die slechts een geringe waarde hebben, proportioneel gezien teveel gewicht krijgen, hetgeen ertoe leidt het steunvolume te overschatten.

Hieruit zou kunnen worden geconcludeerd dat een aanrekening van de kosten die gebaseerd is op de respectieve, tegen marktprijzen berekende bijdrage van de producten aan de omzet, een principe waarbij niet alleen met de hoeveelheden, doch ook met de waarde daarvan per eenheid rekening wordt gehouden, tussen de kosten per eenheid, de marktwaarde van de producten en de noodzakelijke steun een logischer samenhang zou scheppen.

Het door Duitsland aangevoerde argument betreffende het beginsel van de bescherming van het gewettigd vertrouwen is hier niet van toepassing, aangezien de beschikkingen van de Commissie de lidstaat verplichten ervoor te zorgen dat de door deze aangegane verplichtingen worden nagekomen, zonder dat in die beschikkingen wordt aangegeven hoe dit dient te gebeuren. Wat de regels voor de toerekening van kosten betreft, heeft de Commissie nooit gesuggereerd dat het in Duitsland toegepaste systeem een voldoende bewijs is voor het feit dat de steun voor het voorgenomen doel gebruikt wordt. Om die reden kunnen bij een oneigenlijk gebruik van de steun Duitsland noch de betrokken ondernemingen zich met betrekking tot het niet-ingrijpen door de Commissie en de eis om de steun terug te betalen, op het beginsel van de bescherming van het gewettigd vertrouwen beroepen.

IV

In haar schriftelijke aanmaning heeft de Commissie erop gewezen dat het toepassen door een verkoper van ongelijke voorwaarden bij gelijksoortige transacties met name

naar gelang van de nationaliteit van de kopers, overeenkomstig artikel 60, lid 1, tweede streepje, van het EGKS-Verdrag, verboden is en derhalve een inbreuk op artikel 4, onder b), van dat Verdrag vormt.

Met betrekking tot het in artikel 60, lid 2, van het EGKS-Verdrag bedoelde gelijkschakelingsmechanisme heeft de Commissie in haar schriftelijke aanmaning vastgesteld dat de directe of indirecte toepassing van overheidssteun voor een systematische gelijkschakeling van de prijs van een product aan de prijzen die door producenten die een dergelijke steun niet krijgen, worden gehanteerd, niet als in overeenstemming met het EGKS-Verdrag zijnde zou mogen worden beschouwd.

Zoals reeds vermeld, zouden Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH zonder de in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS verleende subsidies hun prijsbeleid, dat erin bestond om in het Verenigd Koninkrijk antracietnootjes te verkopen tegen andere prijzen dan die in de overige lidstaten en tegen prijzen die onder die van de Britse producenten van dat soort kolen lagen, niet hebben kunnen handhaven.

Duitsland voert het argument aan dat Beschikking nr. 30-53 van de Hoge Autoriteit van 2 mei 1953 met betrekking tot de praktijken, welke krachtens artikel 60, lid 1, van het Verdrag verboden zijn op de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 1834/81/EGKS van de Commissie⁽²⁾, en Beschikking 72/443/EGKS de toestemming om tot prijsovereenstemming over te gaan niet afhankelijk maken van het feit dat de ondernemingen in het algemeen geen subsidies krijgen. Verder wijst Duitsland erop dat een algemeen verbod voor ondernemingen die staats-subsidies krijgen, om tot prijsovereenstemming over te gaan, uit de genoemde beschikkingen had moeten blijken.

De Commissie is van oordeel dat het gebruik van steun die verleend werd in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS om tot een gelijkschakeling te komen van de prijzen aan die van de concurrenten in de zin van artikel 60, lid 2, van het EGKS-Verdrag, in de genoemde beschikking niet is voorzien en niet tot de verwezenlijking van één van de in artikel 2, eerste alinea, genoemde doelstellingen bijdraagt.

In hoofdstuk III van de overwegingen bij Beschikking nr. 3632/93/EGKS is bepaald dat de in de beschikking vastgelegde doelstellingen moeten worden verwezenlijkt onder strikte inachtneming van de mededingingsregels teneinde ervoor te zorgen „dat de staatssteun niet tot concurrentievervalsing of tot discriminatie tussen kolenproducenten, tussen kopers of tussen verbruikers in de Gemeenschap leidt”. Evenzo wordt in hoofdstuk I, vierde alinea, van de overwegingen als kenmerk van de subsidie-regeling genoemd dat deze in het belang van de Gemeenschap moet zijn en de gemeenschappelijke markt niet mag verstoren.

⁽¹⁾ PB 6 van 4. 5. 1953, blz. 109/53.

⁽²⁾ PB L 184 van 4. 7. 1981, blz. 7.

Er moet op worden gewezen dat in het EGKS-Verdrag ten aanzien van de staatssteun het grondbeginsel wordt gehuldigd dat steunmaatregelen van de lidstaten geheel verboden zijn, doch dat prijsaanpassingen zijn toegestaan (artikel 60 e.v.). Bovendien hebben de beschikkingen van de Commissie betreffende steunmaatregelen van de lidstaten ten behoeve van de kolenindustrie uitsluitend betrekking op het beginsel van niet-discriminatie tussen kopers (artikel 4, onder b)) en niet op artikel 60 e.v. en de regels voor prijsaanpassing. Het is zonder meer gebruikelijk dat de Commissie in haar beschikkingen inzake steunmaatregelen van de lidstaten bepaalde voorwaarden stelt met betrekking tot de praktijken van de ontvangers van de subsidie, om zodoende de daaruit voortvloeiende concurrentievervalsingen zoveel mogelijk te beperken.

Ten slotte is Duitsland het niet met de Commissie eens dat artikel 4, onder b), van het EGKS-Verdrag niet tegelijk met artikel 60, lid 2, van het EGKS-Verdrag kan worden toegepast. In dit verband wijst Duitsland op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 13 april 1994 in zaak C-128/92 (Banks/British Coal) (1)

Het is juist dat volgens de rechtspraak van het Hof artikel 4, onder b), slechts dan op zichzelf staand kan worden toegepast, wanneer meer specifieke normen ontbreken; indien deze regels elders in het Verdrag zijn opgenomen of indien zij daar specifiek worden toegelicht, dienen de op één en dezelfde regel betrekking hebbende teksten in hun geheel te worden beschouwd en tegelijk te worden toegepast.

In het onderhavige geval gaat het bij de „meer specifieke normen” om beschikkingen betreffende steunmaatregelen van de lidstaten ten behoeve van de kolenindustrie die uitsluitend verwijzen naar artikel 4, onder b), en die met name discriminatie tussen kopers en verbruikers uitsluiten, om de uit de steunmaatregelen resulterende concurrentievervalsingen zoveel mogelijk in te perken, doch die overeenkomstig de hier gebedigde logica niet toelaten dat de steunmaatregelen worden gebruikt om de prijzen aan te passen.

Voorts is het prijsaanpassingsmechanisme nauw verbonden met de afzet van de productie op de gemeenschappelijke markt. Aangezien in steun voor de afzet van de productie in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS niet is voorzien, kan men zich daarop niet beroepen om in de Gemeenschap een aanpassing aan de prijzen van de concurrenten door te voeren.

Verder mag een regel die gemaakt werd om de transparantie van de markt en de handhaving van de in het EGKS-Verdrag neergelegde wetgeving te garanderen, niet worden gebruikt om inbreuk te maken op de beginselen die juist door deze regel beschermd worden.

Ten slotte is de Commissie niet alleen op grond van de bovengenoemde overwegingen van oordeel dat de begunstigen geen beroep kunnen doen op de regels voor prijsaanpassing. Zij stelt voort vast dat met betrekking tot het voornaamste element uit de klacht althans Preussag Anthrazit GmbH niet de regels voor prijsaanpassing gehanteerd heeft. Zelfs indien deze onderneming zich eventueel in abstracto daarop zou kunnen beroepen, is in concreto het gedrag van deze begunstigde, gezien de wijze waarop de staatssteun gebruikt wordt, niet in overeenstemming met de gemeenschappelijke markt.

In haar schriftelijke aanmaning aan Duitsland heeft de Commissie uiteengezet waarom er redenen zijn om aan te nemen dat het door Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH gevoerde beleid tot de toepassing van ongelijke voorwaarden bij gelijksoortige transacties zou kunnen leiden.

Duitsland antwoordde daarop dat de markt- en concurrentievoorwaarden binnen de gemeenschappelijke markt zowel in de tijd alsook per regio schommelingen te zien geven. Bovendien hebben de aanbiedingen betrekking op producten van verschillende kwaliteit. Duitsland is daarom van mening dat de antracietverkoop van Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH in de onderscheiden lidstaten niet met elkaar kunnen worden vergeleken.

Volgens artikel 2, lid 1, van Beschikking nr. 30-53 moet het als een op grond van artikel 60, lid 1, van het Verdrag verboden praktijk worden beschouwd wanneer een verkoper in de gemeenschappelijke markt ongelijke voorwaarden toepast bij vergelijkbare transacties. De overwegingen van Beschikking nr. 3632/93/EGKS houden eveneens in dat staatssteun niet tot discriminatie tussen kopers of verbruikers van kolen in de Gemeenschap mag leiden.

Bij de door haar uitgevoerde controles heeft de Commissie vastgesteld dat er bij producten van Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH die dezelfde kwaliteit hebben en waarvoor dezelfde levertijden gelden, tussen de verschillende lidstaten grote prijsverschillen bestaan. De omvang van deze prijsverschillen laat zich niet alleen door verschillende vervoerprijzen verklaren.

Volgens artikel 3 van Beschikking nr. 30-53 zijn transacties „gelijksoortig” in de zin van artikel 60, lid 1, wanneer zij met kopers worden gesloten die „dezelfde commerciële functies vervullen” en wanneer deze transacties „op identieke of soortgelijke producten betrekking hebben, waarvan de overige wezenlijke commerciële kenmerken niet in aanzienlijke mate afwijken”.

Duitsland beweert voorts dat Sophia Jacoba GmbH en de verkopers van antracietnootjes van Preussag Anthrazit GmbH bij de voor de Britse markt bestemde export sinds jaren aan prijsaanpassing doen, waarbij zij nooit prijzen hebben geboden die onder die van hun concurrenten lagen, zodat het nooit tot verstoringen van de markt is gekomen.

(1) Jurisprudentie 1994, blz. I-1209.

De Commissie wijst erop dat ondernemingen die een beroep willen doen op dit prijsaanpassingsmechanisme haar daarvan volgens de in artikel 60, lid 2, van het EGKS-Verdrag en de in het daarvan afgeleide recht vervatte regels in kennis moeten stellen, hetgeen één van de beide ondernemingen, namelijk Preussag Anthrazit GmbH, niet heeft gedaan.

Wat de praktijken van de verkopers van de door Preussag Anthrazit GmbH geproduceerde antracietnootjes betreft, waaraan Duitsland refereert, worden volgens artikel 7, tweede alinea, van Beschikking nr. 30-53 de ondernemingen bij overtredingen begaan door hun vertegenwoordigers, verkooporganisaties of commissionairs aansprakelijk gesteld. Daaruit blijkt dat de verantwoordelijkheid voor de prijsaanpassingen waarop Duitsland zich met betrekking tot de verkopen van Preussag Anthrazit GmbH beroept, volledig bij deze onderneming ligt.

Zoals reeds is uiteengezet, blijkt uit de gegevens waarover de Commissie beschikt, dat deze onderneming prijzen heeft geboden die onder die van haar concurrenten liggen.

Aangezien bovendien de prijsaanpassing waarop deze onderneming zich beroept, niet werd aangemeld, kon de Commissie niet tot de in de artikel 60, lid 2, tweede alinea, bedoelde maatregelen overgaan.

De Commissie is van mening dat discriminaties zoals deze in deze zaak ten gronde werden vastgesteld, onder artikel 4 van het EGKS-Verdrag vallen en niet door prijsaanpassingsmaatregelen kunnen worden gerechtvaardigd. Door de steun voor de bovengenoemde doeleinden te gebruiken, hebben de ondernemingen inbreuk gemaakt op de bijzondere voorwaarden van Beschikking nr. 3632/93/EGKS en van Beschikking 96/560/EGKS en kan deze steun niet beschouwd worden als in overeenstemming met de gemeenschappelijke markt te zijn.

V

In het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 28 april 1993 in zaak C-364/90 (Italië/Commissie)⁽¹⁾ is het beginsel vervat, dat de bewijslast met betrekking tot de verenigbaarheid van de steun bij de lidstaat ligt die het maken van een uitzondering heeft aangevraagd.

Op grond van de door Duitsland en de begunstigde ondernemingen aangevoerde argumenten, van de vaststelling door de Commissie dat de betrokken ondernemingen niet kunnen aantonen dat de steun op de juiste wijze is gebruikt, alsmede van het door de ondernemingen aan de dag gelegde gedrag op het gebied van de prijzen was de Commissie niet in staat om de in de schriftelijke aanmaning uiteengezette twijfel aan de verenigbaarheid van de steun weg te nemen en tot de conclusie te komen dat de steun met de gemeenschappelijke markt verenigbaar was en niet op oneigenlijke wijze gebruikt is.

De Commissie is derhalve van oordeel dat de door haar in Beschikking 96/560/EGKS voor 1996 goedgekeurde steun ten bedrage van 99,5 miljoen DEM, waarvan 42,9 miljoen DEM voor de onderneming Sophia Jacoba GmbH en 56,6 miljoen DEM voor de onderneming Preussag Anthrazit GmbH waren bestemd, zowel aan de productie als aan de afzet van antracietkool voor de sectoren industrie en huisbrand ten goede kwam, waarbij de gevraagde prijzen de productiekosten niet dekten.

Aan de hand van de controles van de Commissie, de verkochte hoeveelheden antraciet en de toegepaste prijzen blijkt dat een deel van deze steun, 13,55 miljoen DEM, zijnde 3,75 miljoen DEM ten gunste van Sophia Jacoba GmbH, respectievelijk 9,8 miljoen DEM ten gunste van Preussag Anthrazit GmbH, op de markt voor antracietnootjes voor de sectoren industrie en huisbrand in de Gemeenschap tot concurrentievervalsing heeft geleid die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en derhalve in strijd met de bepalingen van Beschikking nr. 3632/93/EGKS. De desbetreffende ondernemingen dienen deze bedragen derhalve aan Duitsland terug te betalen.

Overeenkomstig artikel 1 van Beschikking 98/687/EGKS van de Commissie van 10 juni 1998 tot vaststelling van steunmaatregelen van Duitsland ten behoeve van de kolenindustrie in 1997⁽²⁾ heeft de Commissie haar besluit uitgesteld met betrekking tot steun voor de bedrijfsvoering volgens artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ter hoogte van 65 miljoen DEM ten behoeve van Preussag Anthrazit GmbH, alsmede met betrekking tot steun voor buitenbedrijfstelling volgens artikel 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ter hoogte van 12 miljoen DEM ten behoeve van Sophia Jacoba GmbH, dus tot een totaalbedrag van 77 miljoen DEM. Door haar besluit met betrekking tot deze bedragen in beraad te houden, heeft zij duidelijk willen maken dat deze bedragen ten goede komen aan de productie van antracietkool voor de sectoren industrie en huisbrand in de Gemeenschap, alsmede aan de afzet van deze kolen tegen prijzen waardoor de productiekosten niet worden gedekt.

De door de Commissie uitgevoerde controles hebben aangetoond dat een gedeelte van deze steun, namelijk 6,8 miljoen DEM ten behoeve van de onderneming Preussag Anthrazit GmbH, op de markt voor antracietnootjes voor de sectoren industrie en huisbrand in de Gemeenschap tot met de gemeenschappelijke markt onverenigbare concurrentievervalsing heeft geleid en daarom in strijd is met de bepalingen van Beschikking nr. 3632/93/EGKS. Aangezien de steun in 1997 in afwachting van een beschikking van de Commissie reeds werd uitbetaald, moet Duitsland het bedrag ter hoogte van 6,8 miljoen DEM overeenkomstig artikel 9, lid 5, van eerstgenoemde beschikking van de desbetreffende onderneming terugvorderen.

⁽¹⁾ Jurisprudentie 1993, blz. I-2097.

⁽²⁾ PB L 324 van 2. 12. 1998, blz. 30.

Het saldo van de ten behoeve van de ondernemingen Sophia Jacoba GmbH en Preussag Anthrazit GmbH voor 1997 bestemde steun (70,2 miljoen DEM) kan beschouwd worden als met de doelstellingen van Beschikking nr. 3632/93/EGKS, met name in de artikelen 3 en 4, verenigbaar te zijn gezien de op deze artikelen gebaseerde rechtvaardiging welke gegeven wordt in de jaarlijkse beschikkingen waarmee de maatregelen van Duitsland ten behoeve van de kolenindustrie worden goedgekeurd.

Gegeven de door Duitsland voorgestane beginselen volgens welke de verleende steun beperkt dient te blijven tot de productie van kolen die bestemd zijn voor het opwekken van elektriciteit en voor de staalindustrie in de Gemeenschap, verplicht Duitsland zich ertoe ervoor zorg te dragen dat de antracietnootjesproductie die in de sectoren industrie en huisbrand wordt afgezet, tegen prijzen wordt verkocht die de productiekosten dekken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun ten bedrage van 3,75 miljoen DEM aan de onderneming Sophia Jacoba GmbH en van 9,8 miljoen DEM aan de onderneming Preussag Anthrazit GmbH, welke Duitsland op grond van Beschikking 96/560/EGKS betaald heeft, werd voor oneigenlijke doeleinden gebruikt, hetgeen een inbreuk op de genoemde beschikking betekent.

Artikel 2

De door Duitsland in afwachting van een beschikking van de Commissie voor de voor 1997 betaalde steun overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ten behoeve van de kolenindustrie ter hoogte van 70,2 miljoen DEM, namelijk steun voor de bedrijfsvoering overeenkomstig artikel 3 van de beschikking ter hoogte van 58,2 miljoen DEM ten behoeve van Preussag Anthrazit GmbH, alsmede steun overeenkomstig artikel 4 van de beschikking ter hoogte van 12 miljoen DEM ten behoeve van Sophia Jacoba GmbH, wordt hierbij goedgekeurd.

Steun ter hoogte van 6,8 miljoen DEM die Duitsland in afwachting van een beschikking van de Commissie aan Preussag Anthrazit GmbH heeft uitbetaald, werd voor

oneigenlijke doeleinden aangewend, hetgeen een inbreuk op Beschikking nr. 3632/93/EGKS betekent.

Artikel 3

Duitsland dient de in artikel 1 en in artikel 2, tweede alinea, genoemde bedragen van de begunstigde ondernemingen terug te vorderen.

De terugbetaling geschiedt overeenkomstig de procedures en bepalingen van het voor verplichtingen tegenover de staat geldende Duitse recht, vermeerderd met rente tegen het bij de beoordeling van regionale steunregelingen gehanteerde rentepercentage vanaf het tijdstip waarop de steun werd uitbetaald tot dat waarop de steun volledig is terugbetaald.

Artikel 4

Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden na bekendmaking van deze beschikking mee welke maatregelen werden getroffen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 5

Bij de jaarlijkse specificatie van de op grond van de onderhavige beschikking daadwerkelijk uitgekeerde steun, verstrekt Duitsland overeenkomstig artikel 9, lid 3, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS alle inlichtingen die voor de toetsing aan de in de artikelen 3 en 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS vastgestelde criteria alsmede voor de controle op de naleving van de onderhavige beschikking noodzakelijk zijn.

Artikel 6

Deze beschikking is gedicht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 29 juli 1998.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 5 februari 1999

tot wijziging van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 februari, 1 maart, 1 april, 1 mei en 1 juni 1998 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die zijn tewerkgesteld in derde landen*(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 458)*

(1999/185/EG, EGKS, Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één
Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen
hebben,Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese
Gemeenschappen en de Regeling welke van toepassing is
op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen,
vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr.
259/68 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG,
EGKS, Euratom) nr. 2762/98 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel
13, tweede alinea, van bijlage X,Overwegende dat bij Verordening (EG, EGKS, Euratom)
nr. 1945/98 van de Raad ⁽³⁾, overeenkomstig artikel 13,
eerste alinea, van bijlage X bij het statuut, de aanpassings-
coëfficiënten zijn vastgesteld die met ingang van 1 januari
1998 van toepassing zijn op de bezoldigingen die in de
valuta van het land van tewerkstelling worden uitbetaald
aan de ambtenaren die in derde landen zijn tewerkgesteld;Overwegende dat de Commissie in de voorbije maanden
diverse wijzigingen van deze aanpassingscoëfficiënten ⁽⁴⁾
heeft doorgevoerd overeenkomstig artikel 13, tweede
alinea, van bijlage X bij het statuut;Overwegende dat met ingang van 1 februari,
1 maart, 1 april, 1 mei en 1 juni 1998 bepaalde van deze
aanpassingscoëfficiënten dienen te worden gewijzigd daar
uit statistische gegevens waarover de Commissie beschikt,
is gebleken dat de variatie van de kosten van levensonder-houd, die aan de hand van de aanpassingscoëfficiënt en
de desbetreffende wisselkoers wordt gemeten, voor
bepaalde derde landen sedert de laatste vaststelling of
wijziging meer dan 5 % bedraagt,

BESLUIT:

*Enig artikel*Met ingang van 1 februari, 1 maart, 1 april, 1 mei en
1 juni 1998 worden de aanpassingscoëfficiënten die van
toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren
die in derde landen zijn tewerkgesteld en die in de valuta
van het land van tewerkstelling worden uitbetaald, gewij-
zigd overeenkomstig de bijlage.De voor de berekening van deze bezoldigingen toegepaste
wisselkoersen zijn die welke worden gebruikt voor de
uitvoering van de algemene begroting van de Europese
Gemeenschappen voor de maand die voorafgaat aan de in
de eerste alinea bedoelde datum.

Gedaan te Brussel, 5 februari 1999.

Voor de Commissie
Hans VAN DEN BROEK
Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 56 van 4. 3. 1968, blz. 1.⁽²⁾ PB L 346 van 22. 12. 1998, blz. 1.⁽³⁾ PB L 253 van 15. 9. 1998, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 194 van 10. 7. 1998, blz. 47.

BIJLAGE

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten maart 1998
Indonesië	18,67
Kazachstan	102,79
Roemenië	66,19
Turkije	78,26
Zimbabwe	35,69

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten april 1998
Albanië	96,54
Colombia	79,55
Ghana	40,71
Indonesië	34,93
Venezuela	87,59

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten mei 1998
Indonesië	42,46
Malawi	33,53
Roemenië	69,40
Suriname	76,97
Turkije	77,47
Zambia	68,24
Zimbabwe	46,65

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten juni 1998
Angola	110,43
Benin	81,94
Fiji	62,59
Guinee-Bissau	87,70
India	47,99
Indonesië	52,37
Papoea-Nieuw-Guinea	78,43
Tsjaad	94,01
Turkije	77,59
Venezuela	89,28